

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์ที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมโดยใช้ฟอร์ทโฟลิโอ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษากรอบแนวคิดของระบบการเรียนการสอน

ตอนที่ 2 การสร้างระบบการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์ที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมโดยใช้ฟอร์ทโฟลิโอ

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้ระบบการเรียนการสอน ซึ่งจะนำเสนอเป็น 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถของนักศึกษาพยาบาลระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในด้าน การรับรู้สมรรถนะแห่งตน การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะในการปฏิบัติ การทำงานอย่างเป็นระบบ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาความสามารถของนักศึกษาจากผลงานในฟอร์ทโฟลิโอของนักศึกษาพยาบาลในกลุ่มทดลอง

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณลักษณะจากฟอร์ทโฟลิโอของนักศึกษาพยาบาลในกลุ่มทดลอง

ตอนที่ 4 การปรับปรุงระบบการเรียนการสอน

ตอนที่ 1 การศึกษากรอบแนวคิดของระบบการเรียนการสอน

จากการศึกษาและสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการศึกษาทางพยาบาลศาสตร์ ทำให้ได้แนวคิดทฤษฎี ที่เป็นที่มาของหลักการ และขั้นตอนของระบบการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์ที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมโดยใช้ฟอร์ทโฟลิโอ ดังเสนอในตาราง

ตารางที่ 8 แนวคิดและทฤษฎีที่เป็นที่มาของหลักการและขั้นตอนของระบบการเรียนการสอน

ทฤษฎี/แนวคิด	มโนทัศน์ที่สำคัญของทฤษฎี/แนวคิด	หลักการ/ขั้นตอนของระบบการเรียนการสอน
<p>1. การจัดการศึกษาในวิชาชีพการพยาบาล (Fawcett, 1984; Christensen and Kenney, 1990; Jinks, 1995)</p>	<p>*การจัดการศึกษาในวิชาชีพการพยาบาล เน้นการปฏิบัติเป็นแกนกลาง เน้นความเป็นองค์รวมของบุคคล และพิจารณาความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้การบริการพยาบาลเพื่อเป้าหมายสูงสุดทางสุขภาพตามศักยภาพของบุคคล การจัดการศึกษาเน้นการบูรณาการทฤษฎีสู่การปฏิบัติการพยาบาลตามเป้าหมายของวิชาชีพ</p>	<p>*เน้นการพัฒนาผู้เรียนอย่างองค์รวม และมีความสอดคล้องกับธรรมชาติของการปฏิบัติวิชาชีพการพยาบาล</p>
<p>2. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม (Bandura, 1977, 1986)</p>	<p>*พฤติกรรมของบุคคลเกิดจากปฏิสัมพันธ์ที่ส่งผลซึ่งกันและกันขององค์ประกอบ 3 ประการ คือ พฤติกรรม (Behavior) สติปัญญาและปัจจัยส่วนบุคคล (Cognitive and Personal Factors) และสิ่งแวดล้อม (Environment) ประกอบด้วย</p> <p>1) การกำกับตนเอง (Self-Regulation) เป็นพฤติกรรมของบุคคล ที่เกิดจากแรงจูงใจและการกำกับโดยมาตรฐานภายในของบุคคล ที่ตนเองยอมรับและกำหนดขึ้นจากผลของการประเมินตนเอง และการกำหนดมาตรฐานด้วยตนเอง</p> <p>2) การรับรู้สมรรถนะแห่งตน (Perceived Self-Efficacy) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการกำหนดพฤติกรรมของบุคคล เกิดจากการที่บุคคลสามารถไปสูเป้าหมายด้วยตนเอง การได้เห็นแบบอย่างจากผู้อื่น การถูกชักจูงด้วยคำพูด สภาพทางร่างกาย และการกระตุ้นทางอารมณ์ที่เหมาะสม</p>	<p>*การจัดการเรียนการสอนเน้นการเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ของสถานการณ์แวดล้อมที่เป็นจริงในการปฏิบัติวิชาชีพการพยาบาล พฤติกรรมการเรียนรู้ และกระบวนการทางสติปัญญาของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันเป็นรายบุคคล</p> <p>*ส่งเสริมการกำกับตนเองโดยผู้เรียน ตั้งแต่เป็นผู้เริ่มการเรียนรู้ด้วยตนเอง กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ ประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ</p> <p>*มีการกำหนดและแสดงเกณฑ์ความสามารถที่คาดหวังร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนยอมรับเป็นมาตรฐานของแต่ละบุคคล</p> <p>*ส่งเสริมการรับรู้สมรรถนะแห่งตนของผู้เรียน โดยการให้ผู้เรียนมีการประเมินตนเองอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง</p> <p>*ผู้สอนมีบทบาทในการส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ เอื้ออำนวยและจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนมีโอกาสนในการบูรณาการความรู้ทั้งในภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ให้ข้อมูลย้อนกลับและประเมินผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง</p> <p>*ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนอย่างต่อเนื่องตลอดกระบวนการเรียนการสอน</p>

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ทฤษฎี/แนวคิด	มโนทัศน์ที่สำคัญของทฤษฎี/แนวคิด	หลักการ/ขั้นตอนของระบบการเรียนการสอน
3. ความเป็นอิสระของผู้เรียน (Vygotsky; McGarry, 1995)	<p>3) การเรียนรู้จากการสังเกต (Observational Learning) มีความเชื่อว่าบุคคลไม่ได้แสดงพฤติกรรมที่เกิดจากการลองผิดลองถูกจากประสบการณ์จริงเพียงอย่างเดียว แต่ส่วนที่สำคัญการเรียนรู้เกิดจากการสังเกตตัวแบบอย่างตั้งใจ และมีการตั้งใจให้เกิดการแสดงพฤติกรรม</p> <p>* นักศึกษาคควรได้รับการสนับสนุนให้เป็นผู้รับผิดชอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยการกำหนดเป้าหมาย มีการควบคุมกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง วางแผนการทำงาน พิจารณากลยุทธ์ในการแก้ปัญหาและประเมินผลงานของตนเอง</p>	<p>* ส่งเสริมการเรียนรู้จากการสังเกต สถานการณ์จริงทางการพยาบาลอย่างมีจุดมุ่งหมาย และเสนอแบบอย่างที่ดีต่อผู้เรียน</p> <p>* ส่งเสริมให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายด้วยตนเอง ให้ข้อมูลย้อนกลับต่อผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>* ผู้เรียนรับผิดชอบตนเองตลอดกระบวนการเรียนรู้</p>
4. การเรียนรู้แบบชี้นำตนเอง (Straka and Others, 1996)	<p>* การเรียนรู้ดูกฎกระตุ้นและชี้นำด้วยตนเอง ในการวางแผน จัดระบบระเบียบ ควบคุม และประเมินการเรียนรู้อย่างอิสระ และรับผิดชอบต่อตนเอง</p>	<p>* การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมาย เลือกวิธีการเรียนและการประเมินผลจากความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียนด้วยความเต็มใจ และให้ผู้เรียนรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง</p>
(Knowles, 1975, 1980, 1984)	<p>* มนุษย์มีความสามารถในการควบคุมและชี้นำในกระบวนการเรียนรู้ และนำประสบการณ์ ทักษะ ความรู้ และค่านิยมมาสู่การเรียนรู้ของตนเอง</p>	
5. การประเมินความสามารถที่แท้จริง (Cradler, 1991; McTighe, 1996)	<p>* การประเมินความสามารถที่แท้จริงเป็นการประเมินผลงาน หรือสิ่งที่ผู้เรียนได้แสดงความสามารถในการใช้ทักษะการคิดและใช้ความรู้เพื่อการแก้ปัญหา</p>	<p>* มีการรวบรวมผลงานที่สะท้อนความสามารถและเอกลักษณ์ส่วนบุคคลของผู้เรียน ผลงานที่เกิดจากการบูรณาการความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ</p>
6. แนวคิดและหลักการของพอร์ทโฟลิโอ (Barton and Collins, 1997)	<p>* พอร์ทโฟลิโอ เป็นการรวบรวมผลงานที่แสดงความสามารถของนักศึกษาอย่างมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน เน้นบูรณาการความรู้กับประสบการณ์นอกห้องเรียน ข้อมูลมีความตรงตามสภาพการเรียนรู้ที่แท้จริง และดำเนินการโดยผู้เรียน</p>	<p>* ให้ผู้เรียนพัฒนาผลงาน รวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่งไว้ในพอร์ทโฟลิโอ ใช้พอร์ทโฟลิโอเป็นทั้งสื่อในการพัฒนาผู้เรียนและเป็นผลงานที่ใช้ในการประเมินความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน</p>

**ตอนที่ 2 การสร้างระบบการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์ที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญา
สังคมโดยใช้ฟอร์ทโฟลิโอ มีการนำเสนอองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้**

2.1 ที่มาของระบบการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์ที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญา
สังคมโดยใช้ฟอร์ทโฟลิโอ ประกอบด้วย แนวคิดพื้นฐาน หลักการ วัตถุประสงค์ (แผนภูมิที่ 7)

2.2 ตัวระบบการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์ที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม
โดยใช้ฟอร์ทโฟลิโอ ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการเรียนการสอน ผลลัพธ์ และข้อมูล
ป้อนกลับ (แผนภูมิที่ 8)

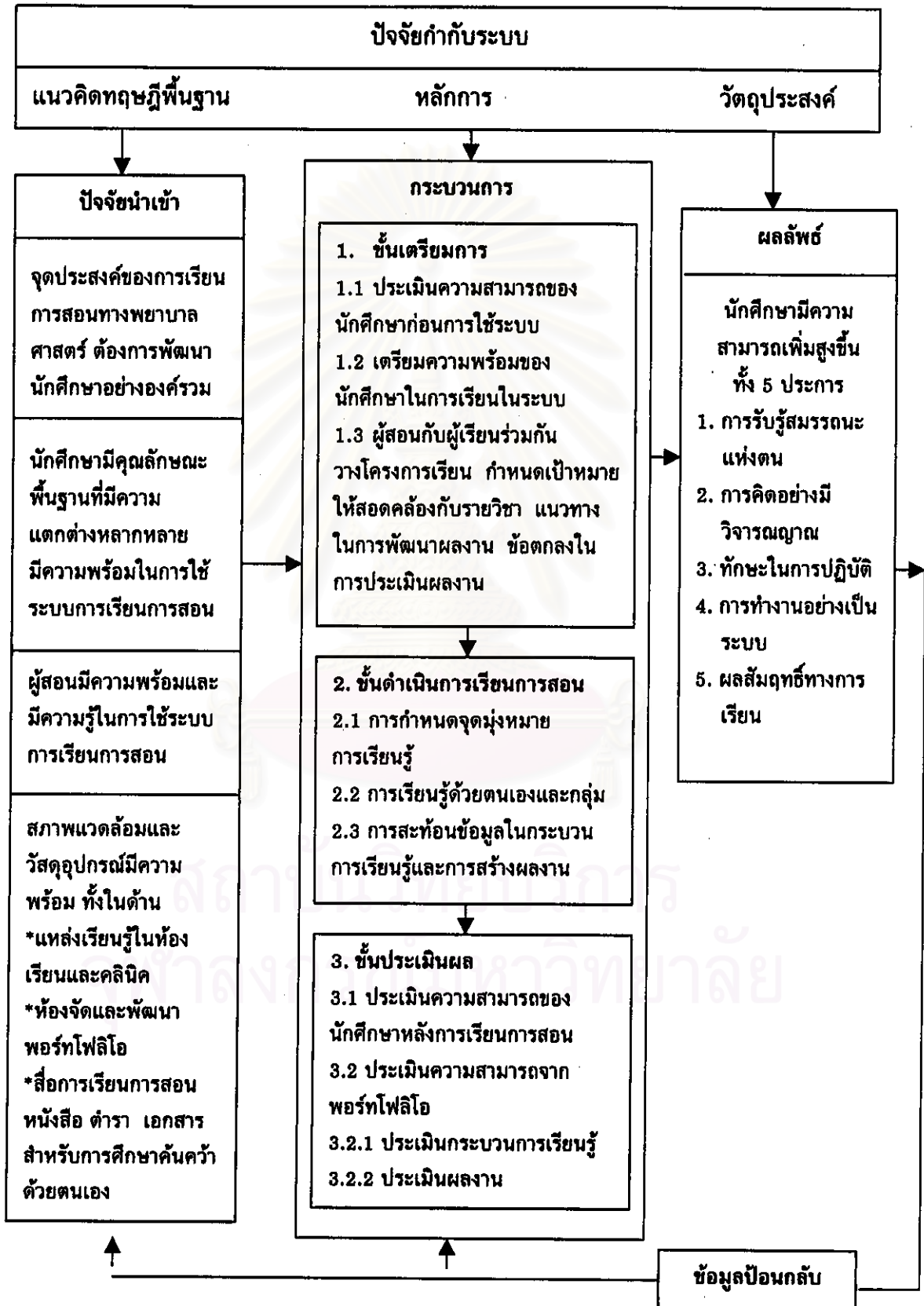
2.3 เอกสารคู่มือประกอบการใช้ระบบการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์ที่เน้นการ
เรียนรู้ทางปัญญาสังคมโดยใช้ฟอร์ทโฟลิโอ ประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับ ทฤษฎีและแนวคิด
พื้นฐาน หลักการของระบบการเรียนการสอน วัตถุประสงค์ ลักษณะเนื้อหา กระบวนการเรียน
การสอน ลักษณะผลงานในฟอร์ทโฟลิโอ และการนำฟอร์ทโฟลิโอไปใช้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดพื้นฐาน หลักการ และวัตถุประสงค์ของระบบ การเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์ที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมโดยใช้ฟอร์ทโฟลิโอ

แผนภูมิที่ 8 ระบบการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์ที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม โดยใช้ฟอร์ทไฟล์โอ

ระบบการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์ที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม โดยใช้ฟอร์ทโฟลิโอ

1. ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐาน

ระบบการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์ที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม
โดยใช้ฟอร์ทโฟลิโอ มีแนวคิดพื้นฐานมาจากการบูรณาการแนวคิดที่สำคัญ ๆ สรุปได้ดังนี้

1.1 การจัดการศึกษาในวิชาชีพการพยาบาล

วิชาชีพการพยาบาลเป็นวิชาชีพที่มีการปฏิบัติเป็นแกนกลาง เน้นความเป็น
องค์รวมของบุคคล พิจารณาความแตกต่างระหว่างบุคคล และการจัดการศึกษาในวิชาชีพ
การพยาบาลมุ่งสู่การปฏิบัติวิชาชีพ ในการให้บริการทางสุขภาพเพื่อเป้าหมายสูงสุดตาม
ศักยภาพของแต่ละบุคคล โดยมีการบูรณาการการเรียนรู้ในภาคทฤษฎีสู่การปฏิบัติการ
พยาบาล

1.2 การเรียนรู้ทางปัญญาสังคม

การเรียนรู้ทางปัญญาสังคมของแบนดูรา (Bandura, 1977, 1986) มีความ
เชื่อว่าพฤติกรรมของบุคคลเกิดจากการปฏิสัมพันธ์ที่ส่งผลซึ่งกันและกันขององค์ประกอบ 3
ประการคือ พฤติกรรม สติปัญญาและปัจจัยส่วนบุคคล และสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีแนวคิดหลัก
ที่สำคัญคือ

การกำกับตนเอง : พฤติกรรมของบุคคลเกิดจากแรงจูงใจและกำกับโดย
มาตรฐานภายในของบุคคลที่ตนเองยอมรับและกำหนดขึ้นจากผลของการประเมินตนเองและ
การกำหนดมาตรฐานด้วยตนเอง

การรับรู้สมรรถนะแห่งตน : มีความสำคัญต่อการกำหนดพฤติกรรมของบุคคล
เกิดจากการที่บุคคลสามารถไปสู่เป้าหมายด้วยตนเอง การได้เห็นแบบอย่างจากผู้อื่น
การถูกชักจูงด้วยคำพูด สภาพทางร่างกาย และการกระตุ้นทางอารมณ์ที่เหมาะสม

การเรียนรู้จากการสังเกต : มีความเชื่อว่าบุคคลไม่ได้แสดงพฤติกรรมที่
เกิดจากการเรียนรู้ด้วยการลองผิดลองถูกจากประสบการณ์จริงเพียงอย่างเดียว แต่ส่วนที่
สำคัญเกิดจากการสังเกตตัวแบบอย่างตั้งใจ และจูงใจตนเองให้เกิดการแสดงพฤติกรรม

การเรียนรู้ทางปัญญาสังคมอธิบายด้วยความสามารถพื้นฐาน 5 ประการคือ

1) ความสามารถในการเก็บรหัสเป็นสัญลักษณ์ เป็นการให้สัญลักษณ์
กับเหตุการณ์ที่เข้ามากระทบ ให้ความหมาย สร้างรูปแบบทางปัญญา เชื่อมโยงความรู้เดิมกับ
ประสบการณ์แล้วสร้างเป็นวิถีทางในการแสดงพฤติกรรม

2) ความสามารถในการคิดล่วงหน้า (Forethought Capability) เป็นความสามารถในการสร้างความคิดไปในอนาคต โดยบุคคลจะกำหนดเป้าหมายของตนเองไว้ล่วงหน้า วางแผนสำหรับการกระทำ ในการคิดล่วงหน้าบุคคลจะมีแรงจูงใจตนเอง ชี้นำตนเองในการแสดงพฤติกรรมที่คาดหวัง เป็นความตั้งใจและกระทำอย่างมีเป้าหมาย

3) ความสามารถในการเรียนรู้โดยการสังเกตตัวแบบ (Vicarious Capability) การสังเกตตัวแบบจะทำให้บุคคลมีการดัดแปลงบทบาทสำหรับแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ กำกับแบบแผนพฤติกรรมของตนเอง โดยที่ไม่ต้องมีประสบการณ์ตรงจากการลงมือทดลอง

4) ความสามารถในการกำกับตนเอง (Self-Regulatory Capability) พฤติกรรมของบุคคลส่วนใหญ่เกิดจากแรงจูงใจและการกำกับโดยมาตรฐานในตนเองและเกิดจากปฏิกิริยาที่ได้จากการประเมินตนเอง

5) ความสามารถในการพิจารณาตนเองอย่างไตร่ตรอง (Self-Reflective Capability) เป็นความสามารถในการวิเคราะห์ประสบการณ์และกระบวนการคิดของตนเองอย่างไตร่ตรอง การตรวจสอบโดยการพิจารณาตนเองอย่างรอบคอบ ตรวจสอบความคิดเห็นและปฏิกิริยาของตนเอง ตัดสินความเหมาะสมในการแสดงพฤติกรรมและมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้เป็นไปอย่างสอดคล้องกัน

1.3 ความเป็นอิสระของผู้เรียน

ความเป็นอิสระของผู้เรียน คือ การที่นักศึกษาได้รับการสนับสนุนให้เป็นผู้รับผิดชอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีการควบคุมในสิ่งที่ตนเองต้องเรียนรู้ โดยนักศึกษาจะเป็นผู้ที่กำหนดเป้าหมายที่เป็นจริง วางแผนการทำงาน พัฒนากลยุทธ์ในการควบคุมและแก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่และสถานการณ์ที่ยังมองไม่เห็นและประเมินผลงานของตนเอง

1.4 การเรียนรู้แบบชี้นำตนเอง

การเรียนรู้แบบชี้นำตนเอง เป็นการที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการที่ถูกระตุ้นและชี้นำด้วยตนเอง ให้มีการดำเนินการวางแผนการเรียนรู้ จัดระบบระเบียบ ควบคุมและประเมินกระบวนการเรียนรู้อย่างอิสระและมีความรับผิดชอบต่อตนเอง

1.5 การประเมินความสามารถที่แท้จริง

การประเมินความสามารถที่แท้จริงเป็นการประเมิน จากผลงานหรือสิ่งที่ให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถในการใช้ทักษะการคิด และการใช้ความรู้เพื่อการแก้ปัญหา และเป็นการวัดและประเมินกระบวนการทำงานของสมองและจิตใจของผู้เรียนอย่างตรงไปตรงมาในสิ่งที่ผู้เรียนทำ

1.6 แนวคิดและหลักการของพอร์ตโฟลิโอ

พอร์ตโฟลิโอเป็นแนวคิดของการรวบรวมผลงานที่แสดงความสามารถของนักศึกษาอย่างครอบคลุม โดยมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน เน้นการบูรณาการความรู้กับประสบการณ์นอกห้องเรียน ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมีความตรงตามสภาพการเรียนรู้ที่แท้จริงของผู้เรียน มีกระบวนการประเมินผลงานอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ซึ่งผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินการพัฒนาพอร์ตโฟลิโอด้วยตนเอง

1.7 วิธีการสอนแบบต่าง ๆ

ในระบบการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมโดยใช้พอร์ตโฟลิโอ ผู้วิจัยได้นำวิธีการสอนแบบต่าง ๆ ที่มีความสอดคล้องกับหลักการของระบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมาใช้ดังนี้

1) การเรียนรู้จากปัญหา เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีการอภิปรายปัญหาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ภายในกลุ่ม โดยอาจารย์ประจำกลุ่มมีหน้าที่ในการสังเกตการณ์ ชี้แนะ ช่วยเหลือการอภิปราย และเป็นที่ปรึกษาของกลุ่ม

2) การคิดอย่างมีวิจารณญาณต่อสถานการณ์ เป็นการที่เน้นให้นักศึกษาใช้กระบวนการคิดในการวิเคราะห์สถานการณ์ที่กำหนด โดยการพิจารณาข้อมูลอย่างรอบคอบและไตร่ตรอง มีการตรวจสอบกระบวนการคิดซึ่งกันและกัน และร่วมกันอภิปรายเพื่อหาข้อสรุปร่วมกัน

3) การวิเคราะห์อุบัติการณ์เป็นกลุ่ม เป็นการสอนแบบกลุ่มย่อย ที่เน้นให้นักศึกษาเรียนรู้จากประสบการณ์จริงที่เกี่ยวกับผู้ป่วย ครอบครัว และชุมชน นักศึกษาจะได้เรียนรู้อย่างไตร่ตรองในสิ่งที่ได้พบเห็นจากการสังเกตการปฏิบัติงาน และการฝึกประสบการณ์ร่วมกันเป็นกลุ่ม ทำให้นักศึกษามีโอกาสเชื่อมโยงการเรียนรู้ในภาคทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติจริง

4) การเขียนอนุทินการปฏิบัติงาน เป็นการพัฒนาการคิดของนักศึกษา โดยการให้นักศึกษาประเมินประสบการณ์ของตนเอง ประเมินการนำองค์ความรู้ในภาคทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติการพยาบาล หรือการเลือกศึกษาบทความที่สนใจและเกี่ยวข้องแล้วมีการวิพากษ์ในสิ่งที่ได้เรียนรู้อย่างไตร่ตรอง

5) การทำสัญญาการเรียน เป็นวิธีการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบชี้นำตนเอง โดยการส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีความรับผิดชอบในการกำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ของตนเอง วางแผนการปฏิบัติเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ต้องการ และมีอิสระอย่างสมบูรณ์ในการเรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองสนใจ ภายใต้ขอบเขตของจุดมุ่งหมายรายวิชา

2. หลักการ

2.1 การจัดการเรียนการสอนเน้นการพัฒนา นักศึกษาอย่างองค์รวม และมีความสอดคล้องกับธรรมชาติของการปฏิบัติวิชาชีพการพยาบาล เน้นการเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ของสถานการณ์แวดล้อมที่เป็นจริงในการปฏิบัติวิชาชีพทางพยาบาลศาสตร์ พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา และกระบวนการทางสติปัญญาของนักศึกษาที่มีความแตกต่างกันเป็นรายบุคคล

2.2 การจัดการเรียนการสอนเน้นการส่งเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักศึกษา ส่งเสริมให้นักศึกษาชี้นำตนเองในการเรียนรู้ และมีความเป็นอิสระในการเรียนรู้ โดยการให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน ตั้งแต่เป็นผู้ริเริ่มการเรียนรู้ด้วยตนเอง กำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความผูกพันตลอดกระบวนการเรียนรู้ มีอิสระในการใช้สติปัญญาและวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกันในแต่ละบุคคล และมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ในฐานะผู้เรียน

2.3 ส่งเสริมการรับรู้สมรรถนะแห่งตน โดยให้นักศึกษามีการประเมินการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ แสดงเกณฑ์ความสามารถที่คาดหวังให้ นักศึกษามีการพัฒนาเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน กระบวนการในการกำหนดเกณฑ์มีการกระทำร่วมกันระหว่างอาจารย์และนักศึกษา

2.4 อาจารย์มีบทบาทในการสร้างเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ เอื้ออำนวยและจัดประสบการณ์ให้นักศึกษามีโอกาสบูรณาการความรู้ทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ให้ข้อมูลย้อนกลับและประเมินนักศึกษอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ นักศึกษาพัฒนากลยุทธ์ในการเรียนรู้ที่จะตอบสนองต่อจุดมุ่งหมายของตนเอง ส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์และนักศึกษา และความร่วมมือระหว่างนักศึกษาดลอดกระบวนการเรียนการสอน

2.5 มีการรวบรวมผลงานที่สะท้อนความสามารถและเอกลักษณ์ส่วนบุคคลของนักศึกษา โดยใช้กระบวนการในการพัฒนาผลงานและใช้ผลงานเป็นสื่อในการพัฒนา นักศึกษา มีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มาจากหลายแหล่งไว้ในพอร์ทโฟลิโอ เพื่อให้แสดง สภาพการณ์เรียนรู้ที่แท้จริง โดยเน้นให้นักศึกษาใช้เวลาในการสร้างผลงานที่บูรณาการทั้ง ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ที่สามารถประเมินกระบวนการเรียนรู้และผลลัพธ์การเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง

3. วัตถุประสงค์

ระบบการเรียนการสอนที่ใช้พอร์ทโฟลิโอทางพยาบาลศาสตร์ มีวัตถุประสงค์ ในการพัฒนาความสามารถของนักศึกษาพยาบาลตามแนวคิดของการจัดการเรียนการสอน ในระดับอุดมศึกษาและการจัดการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์ กล่าวคือ

3.1 พัฒนาให้นักศึกษามีการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการเรียนรู้และการปฏิบัติวิชาชีพ ซึ่งจะส่งผลต่อความมั่นใจและความสำเร็จในการเรียนรู้และการปฏิบัติงานในวิชาชีพ การพยาบาล

3.2 พัฒนาให้นักศึกษามีการคิดอย่างมีวิจารณญาณ พิจารณาไตร่ตรอง เหตุการณ์ ข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างรอบคอบ และมีเป้าหมาย อันจะส่งผลต่อการปฏิบัติวิชาชีพ การพยาบาลและการดำเนินชีวิต

3.3 พัฒนาให้นักศึกษามีทักษะในการปฏิบัติการใช้กระบวนการพยาบาล ซึ่งเป็นทักษะที่มีความสำคัญและเป็นทักษะที่เป็นแกนหลักในการปฏิบัติวิชาชีพ

3.4 พัฒนาให้นักศึกษามีการทำงานอย่างเป็นระบบ ซึ่งสะท้อนกระบวนการคิด และการปฏิบัติของนักศึกษาในการเรียนรู้และการปฏิบัติงานด้วยตนเอง รวมทั้งการทำงาน กับผู้อื่นให้ประสบผลสำเร็จ.

3.5 พัฒนาความสามารถด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา ซึ่งครอบคลุม ความรู้ ความเข้าใจในศาสตร์และการประยุกต์องค์ความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลใน สถานการณ์ต่าง ๆ

4. เนื้อหา

เนื้อหาสาระของรายวิชาทางพยาบาลศาสตร์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและ เนื้อหาที่นักศึกษาศึกษาค้นคว้าได้ตามความสนใจ

5. กระบวนการเรียนการสอน

กระบวนการเรียนการสอนที่ใช้พอร์ทโฟลิโอ แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนคือ

5.1 ชั้นเตรียมการ ชั้นเตรียมการนี้ เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการเป็น ส่วนใหญ่ โดยได้รับความเห็นชอบและมีข้อตกลงร่วมกันกับผู้เรียน ประกอบด้วย การเตรียมการที่ครอบคลุมปัจจัยนำเข้าของระบบการเรียนการสอน ดังนี้

5.1.1 จุดประสงค์ของการเรียนการสอน

1) ผู้สอนวิเคราะห์จุดมุ่งหมายรายวิชา

2) ผู้สอนจัดลำดับความสำคัญของจุดประสงค์รายวิชาให้มีความ

สอดคล้องกับความสามารถที่ต้องการพัฒนานักศึกษา

3) ผู้สอนจัดทำต้นร่างคุณลักษณะผลงานและเกณฑ์การประเมินผล ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชาและจุดประสงค์ในการพัฒนาความสามารถของนักศึกษา

4) ผู้สอน-ผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา ให้ได้ขอบเขตเนื้อหาที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน และสอดคล้องกับโครงสร้างของรายวิชา โดยใช้หลักการของแผนทิมโนทัศน์ ที่ผู้สอนเตรียมไว้ล่วงหน้า

5) ผู้สอน-ผู้เรียนตกลงร่วมกัน และผู้เรียนให้ความเห็นชอบในคุณลักษณะผลงานและเกณฑ์การประเมินผลงานที่ผู้สอนจัดทำขึ้น

5.1.2 ผู้เรียน

1) ผู้สอนประเมินความสามารถของผู้เรียนก่อนใช้ระบบการเรียนการสอนทั้งในด้าน การรับรู้สมรรถนะแห่งตน การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการทำงานอย่างเป็นระบบ

2) ผู้สอนประเมินคุณลักษณะพื้นฐานของผู้เรียนทั้งในวิธีการเรียนรู้ ทศนคติ และความสนใจของผู้เรียน

3) ให้ความรู้โดยการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเรียนโดยใช้ฟอร์ทโฟลิโอ วิธีการเรียนรู้แบบต่าง ๆ และการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนของการเรียนการสอน

4) ผู้สอน-ผู้เรียนร่วมกันวางแผนการเรียน ทำความตกลงกันในเรื่องการให้คำปรึกษา การจัดสรรเวลาของผู้สอน วิธีการในการขอคำปรึกษา สถานที่ในการให้คำปรึกษา

5) ให้ความรู้เกี่ยวกับเอกสารประกอบการเรียนการสอนแบบประเมินต่าง ๆ

6) ผู้เรียนทดลองเรียนด้วยวิธีการเรียนรู้จากปัญหา จนสังเกตเห็นว่าผู้เรียนมีความเข้าใจ และสามารถที่จะเรียนรู้ด้วยตนเองและเป็นกลุ่มได้

5.1.3 ผู้สอน

1) เตรียมความพร้อมของผู้ช่วยสอนในการใช้ระบบการเรียนการสอนที่ใช้ฟอร์ทโฟลิโอ

2) ผู้ช่วยสอนมีส่วนร่วมในการพิจารณาผลงานและทำการประเมินกระบวนการเรียนรู้และผลงานของผู้เรียน

5.1.4 สภาพแวดล้อม

1) จัดเตรียมแหล่งการเรียนรู้ ได้แก่ สถานที่ฝึกประสบการณ์ทั้งในคลินิกและชุมชน

2) จัดเตรียมเอกสารประกอบการเรียนการสอนและการศึกษาค้นคว้าโดยทำการสำรวจห้องสมุด จัดหาหนังสือ เอกสาร ตำรา สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ให้มีเพียงพอและมีความครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการให้นักศึกษาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

3) จัดสถานที่ในการสัมมนาและพัฒนาฟอร์ทโฟลิโอให้ผู้เรียน

4) จัดอุปกรณ์ที่มีความจำเป็นและสนับสนุนการพัฒนาพอร์ทโฟลิโอให้กับนักศึกษา ได้แก่ เทปบันทึกเสียง วิทยุ คัมโปสเตอร์ และปากกา

5.2 ขั้นตอนการดำเนินการ ในขั้นการดำเนินการเรียนการสอนนี้ เป็นกระบวนการที่เน้นการส่งเสริมความสามารถพื้นฐานของบุคคลในการแสดงพฤติกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม 5 ประการ คือ การสร้างสัญลักษณ์ต่อสถานการณ์ การคิดล่วงหน้า การเรียนรู้โดยการสังเกตตัวเอง การกำกับตนเอง และการพิจารณาตนเองอย่างไตร่ตรอง ส่งเสริมให้นักศึกษามีอิสระในตนเองและมีการเรียนรู้แบบชี้นำตนเองโดยใช้วิธีการสอน 5 วิธี คือ การเรียนรู้จากปัญหา การคิดอย่างมีวิจารณญาณต่อสถานการณ์ การวิเคราะห์อุบัติการณ์เป็นกลุ่ม การเขียนอนุทินการปฏิบัติงาน และการทำสัญญาการเรียน โดยผู้สอนและผู้เรียนดำเนินกิจกรรมการเรียนตามขั้นตอนดังนี้

1) การกำหนดจุดมุ่งหมาย เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนร่วมกันกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ในแต่ละแผนการเรียนที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ในรายวิชาที่กำหนด โดยผู้สอนใช้สถานการณ์จริงและสถานการณ์จำลองเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการกำหนดจุดมุ่งหมาย ได้แก่ การใช้กรณีปัญหา การนำเสนอสถานการณ์ผู้ป่วย การวิเคราะห์อุบัติการณ์จริงในหอผู้ป่วย การเขียนอนุทินการปฏิบัติงานสอดคล้องกับมโนทัศน์ที่กำลังเรียนรู้ รวมทั้งการทำสัญญาการเรียน

2) การเรียนรู้ด้วยตนเอง / เป็นกลุ่ม ภายหลังจากที่นักศึกษาร่วมกันกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ในแต่ละแผนการเรียนตามสถานการณ์แล้ว นักศึกษาจะไปดำเนินการศึกษาด้วยตนเองและเป็นกลุ่ม ดังนี้

การเรียนรู้ด้วยตนเอง : นักศึกษาแต่ละคนดำเนินการศึกษาค้นคว้าและพัฒนาผลงานที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย ทั้งในการศึกษาค้นคว้าที่พยายามแสดงความรู้ความเข้าใจในมโนทัศน์ต่าง ๆ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การเขียนอนุทินการปฏิบัติงานและการพัฒนาผลงานด้วยตนเองเพื่อเก็บรวบรวมไว้ในพอร์ทโฟลิโอของแต่ละบุคคล

การเรียนรู้เป็นกลุ่ม : นักศึกษาเป็นกลุ่ม ร่วมกันแสดงความคิดเห็นในการกำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อสถานการณ์ ร่วมกันอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้าเพื่อตอบปัญหา ร่วมกันวิเคราะห์สถานการณ์เพื่อฝึกการคิดอย่างมีวิจารณญาณ นักศึกษาร่วมกันสังเกตสถานการณ์จริงและวิเคราะห์อุบัติการณ์บนหอผู้ป่วย

3) การสะท้อนข้อมูลในกระบวนการเรียนรู้และการสร้างผลงาน หลังจากที่มีนักศึกษาได้มีการเรียนรู้ด้วยตนเองและเป็นกลุ่มแล้ว นักศึกษามีการสะท้อนข้อมูลในกระบวนการเรียนรู้และการสร้างผลงานของตนเองก่อน หลังจากนั้นเพื่อนและผู้สอนร่วมแสดงความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาผลงาน

3.1) การประเมินโดยนักศึกษา

การสะท้อนข้อมูลในกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง โดยการเขียน อนุทินการเรียนรู้ประจำวัน ประเมินตนเองในกระบวนการเรียนรู้ในแต่ละความสามารถ ภายหลังจากการเรียนการสอนทุกครั้ง และเปรียบเทียบกับ การประเมินจากเพื่อน

การสะท้อนข้อมูลในการสร้างผลงาน โดยการเขียนอนุทิน สะท้อนคิดต่อผลงานตามจุดมุ่งหมายที่ตนเองตั้งขึ้น และประเมินผลงานตามเกณฑ์ที่ นักศึกษาร่วมกันกำหนดขึ้น

3.2) การประเมินโดยผู้สอน

ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมและกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็น รายบุคคล ในขณะที่มีการเรียนการสอน การพัฒนาผลงานเป็นรายบุคคล และจากผลการ ประเมินตนเองของนักศึกษาและนำมาสรุปเป็นการสังเกตความสามารถในกระบวนการ เรียนรู้ของนักศึกษาในรอบ 4 สัปดาห์

ผู้สอนมีการอภิปรายร่วมกับนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาทราบถึง จุดเด่นจุดอ่อนของตนเองจากข้อมูลที่ผู้สอนประเมินและจากการประเมินตนเอง เพื่อให้ นักศึกษานำไปจัดทำแผนพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง

5.3 ขั้นการประเมินผล หลังจากที่นักศึกษาดำเนินการเรียนรู้ในแต่ละแผน การสอนแล้ว การประเมินผลจะดำเนินการอย่างครอบคลุมทั้งในด้านกระบวนการเรียนรู้ และการประเมินผลงานจากพอร์ตโฟลิโอ โดยพิจารณา ดังนี้

1) การกำหนดผู้ประเมิน

การประเมินกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยการให้นักศึกษาและ ผู้สอนร่วมกันประเมิน ตามเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ร่วมกัน

การประเมินผลงานในพอร์ตโฟลิโอของนักศึกษาประกอบด้วยผู้สอน และผู้ช่วยสอนในรายวิชา ทำหน้าที่ในการตัดสินให้คะแนนผลงานที่สะท้อนความสามารถ ที่แท้จริงของนักศึกษา

2) กำหนดตารางเวลาในการทบทวนพอร์ตโฟลิโอ เพื่อให้กระบวนการ พัฒนาพอร์ตโฟลิโอเป็นสื่อในการพัฒนาการเรียนรู้และประเมินความก้าวหน้าของ นักศึกษาเป็นระยะ ๆ ดังนี้

ให้มีการทบทวนพอร์ตโฟลิโอและปรับปรุงทุก 4 สัปดาห์

ให้มีการอภิปรายวิธีการเรียนรู้ และผลการพัฒนาของนักศึกษาทุก 4 สัปดาห์ เพื่อให้ นักศึกษาวางแผนในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้และผลงานไปสู่ จุดมุ่งหมายที่กำหนด

3) การประเมินพอร์ตโฟลิโอ การประเมินพอร์ตโฟลิโอประกอบด้วย การประเมิน 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 การประเมินกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษา ทำการประเมิน โดยนักศึกษาดังนี้

- (1) กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง
- (2) กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
- (3) การใช้กระบวนการพยาบาล
- (4) กระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบ

ส่วนที่ 2 การประเมินผลงานในพอร์ตโฟลิโอ ทำการประเมินโดยผู้สอน ดังนี้

- (1) ผลงานแสดงการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
- (2) ผลงานแสดงการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
- (3) ผลงานแสดงการใช้กระบวนการพยาบาล
- (4) ผลงานแสดงการทำงานอย่างเป็นระบบ

4) การประเมินความสามารถของนักศึกษาโดยรวม หลังการเรียนในระบบการเรียนการสอน

- (1) การรับรู้สมรรถนะแห่งตน
- (2) การคิดอย่างมีวิจารณญาณ
- (3) ทักษะในการปฏิบัติการใช้กระบวนการพยาบาล
- (4) การทำงานอย่างเป็นระบบ
- (5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6. ลักษณะผลงานในพอร์ตโฟลิโอของนักศึกษา

พอร์ตโฟลิโอของนักศึกษาที่เกิดจากการพัฒนาตามขั้นตอนที่กล่าวมา ประกอบด้วยผลงาน 4 ประเภท ดังต่อไปนี้

6.1 ผลงานที่แสดงผลลัพธ์การเรียนรู้ (Portfolio Product) เป็นเอกสาร ผลงานที่จัดทำหลังจากจบการเรียนในรายวิชา ได้แก่

- 1) การจดบันทึกรายชื่อหนังสือที่ศึกษาค้นคว้า
- 2) ผลงานที่แสดงการบูรณาการองค์ความรู้ เช่น รายงานการศึกษา เฉพาะกรณี บทความ อนุทินการปฏิบัติงาน
- 3) เทปสัมภาษณ์ วิดีโอเทปแสดงการปฏิบัติงาน

6.2 ผลงานที่แสดงกระบวนการเรียนรู้ (Portfolio Process) เป็นเอกสารที่แสดงเป้าหมาย แผน วิธีการเรียนรู้ของนักศึกษา ได้แก่

- 1) แผนการเรียนรู้ แผนการพัฒนาผลงาน
- 2) การบันทึกข้อสังเกตที่นักศึกษาได้จากการเข้าร่วมฟังการอภิปรายกลุ่มระหว่างเพื่อนนักศึกษา
- 3) บันทึกการสังเกตการปฏิบัติการพยาบาล

6.3 ผลงานที่แสดงการสะท้อนคิดต่อตนเองและผลงาน (Portfolio Reflection) เป็นเอกสารที่แสดงความคิดเห็นต่อตนเองและผลงานของนักศึกษาจากหลายแหล่ง ได้แก่

- 1) ความคิดเห็นและผลการประเมินของอาจารย์ที่มีต่อนักศึกษา
- 2) การเขียนสะท้อนคิดต่อผลงานของตนเองของนักศึกษา
- 3) ข้อมูลย้อนกลับจากอาจารย์ผู้สอน
- 4) ข้อมูลจากการประเมินจากกลุ่มเพื่อน

6.4 เอกสารสรุปผลงาน (Portfolio Summary) เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้น โดยเฉพาะเพื่อแสดงเกี่ยวกับเป้าหมายของนักศึกษาในการพัฒนาพอร์ตโฟลิโอ การจัดระบบผลงานและการเชื่อมโยงผลงานของนักศึกษาในพอร์ตโฟลิโอไปสู่สภาพการณ์จริง ซึ่งจะแสดงให้เห็นว่าผลงานของนักศึกษาที่รวบรวมมานั้นสะท้อนการเรียนรู้ เป้าหมายของนักศึกษาและเป้าหมายของรายวิชาที่กำหนดไว้อย่างไร เป็นการสะท้อนความตั้งใจ ความสม่ำเสมอของนักศึกษา ความเชื่อของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาพอร์ตโฟลิโอเพื่อประโยชน์ในการประเมินผล ได้แก่

- 1) เอกสารแสดงเป้าหมายของการพัฒนาพอร์ตโฟลิโอ
- 2) เอกสารสรุปการพัฒนาพอร์ตโฟลิโอที่แสดงเกณฑ์การคัดเลือกผลงาน การเชื่อมโยงผลงานสู่การเรียนรู้ของนักศึกษา

7. การนำระบบการเรียนการสอนไปใช้

เงื่อนไขในการนำระบบการเรียนการสอนไปใช้ มีดังนี้

7.1 การพัฒนานักศึกษาอย่างครอบคลุมเป็นจุดสำคัญของการใช้ระบบการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์ที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมโดยใช้พอร์ตโฟลิโอ ในการออกแบบต้นร่างผลงานและเกณฑ์การประเมินผลจากพอร์ตโฟลิโอ จึงพยายามออกแบบให้มีความครอบคลุมความสามารถของนักศึกษา ระบบการเรียนการสอนนี้จึงเหมาะสมกับรายวิชาที่นักศึกษาสามารถบูรณาการการเรียนรู้ทางทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติการพยาบาลได้ในระดับหนึ่ง

7.2 ระบบการเรียนการสอนเน้นความเป็นอิสระของผู้เรียน ให้ผู้เรียนกำกับตนเองในกระบวนการเรียนรู้ภายใต้กรอบของเนื้อหารายวิชา เน้นความแตกต่างระหว่างผู้เรียน ดังนั้นการเรียนแต่ละแผนการเรียนการสอน ผู้เรียนจะมีพัฒนาการที่แตกต่างกัน และการพัฒนาพอร์ตโฟลิโอของนักศึกษาจะมีความเป็นส่วนตัว ตามเป้าหมายของผู้เรียนแต่ละคน

7.3 การประเมินกระบวนการเรียนรู้และผลงานของนักศึกษา ให้อิสระแก่ผู้เรียนในการตัดสินความสามารถในกระบวนการเรียนรู้และผลงานของตนเอง โดยข้อมูลจากการประเมินของผู้เรียนจะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการประเมินและเปรียบเทียบความสามารถในกระบวนการเรียนรู้และการสร้างผลงานในครั้งต่อไปของผู้เรียน

7.4 การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักศึกษา จะพิจารณาจากผลงานและความสามารถของนักศึกษาแต่ละคนเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้สอนและนักศึกษาร่วมกันกำหนดไว้ในแต่ละรายวิชา ซึ่งขึ้นอยู่กับกลุ่มนักศึกษาและผู้สอน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้ระบบการเรียนการสอน

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถของนักศึกษาพยาบาลระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในด้านการรับรู้สมรรถนะแห่งตน การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะในการปฏิบัติ การทำงานอย่างเป็นระบบ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1 การรับรู้สมรรถนะแห่งตนของนักศึกษาพยาบาล

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบการรับรู้สมรรถนะแห่งตนของนักศึกษาพยาบาลระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการสอน

เงื่อนไข	กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	t-test	p-value
ก่อนสอน	กลุ่มทดลอง	309.533	52.732	-1.732	.089
	กลุ่มควบคุม	332.966	52.058		
หลังสอน	กลุ่มทดลอง	368.366	36.308	1.397	.168
	กลุ่มควบคุม	351.366	55.911		

จากตาราง พบว่าก่อนการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้สมรรถนะแห่งตนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และหลังการสอนพบว่ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้สมรรถนะแห่งตนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบการรับรู้สมรรถนะแห่งตนของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการสอน จำแนกเป็นรายด้าน

	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t-test	p-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง	199.533	21.271	186.066	29.312	2.037	.046*
การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิบัติกรพยาบาล	168.833	22.613	165.300	28.619	.531	.598
การรับรู้สมรรถนะแห่งตนโดยรวม	368.366	36.308	351.366	55.911	1.397	.168

*p < .05

จากตาราง พบว่าหลังการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในด้านการเรียนรู้แบบกำกับตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม ส่วนการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในด้านการปฏิบัติกรพยาบาลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบการรับรู้สมรรถนะแห่งตนของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการสอน

	ก่อนการสอน		หลังการสอน		t-test	p-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การรับรู้สมรรถนะ แห่งตนในการเรียนรู้ แบบกำกับตนเอง	163.433	26.110	199.533	21.271	-7.932	.000*
การรับรู้สมรรถนะ แห่งตนในการปฏิบัติ การพยาบาล	146.100	32.331	168.833	22.613	-5.182	.000*
การรับรู้สมรรถนะ แห่งตนโดยรวม	309.533	52.732	368.366	36.308	-8.701	.000*

*p < .05

จากตาราง พบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในด้านการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในด้านการปฏิบัติการพยาบาล และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนโดยรวม ก่อนการสอนและหลังการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าหลังการสอนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการสอน

สรุปได้ว่า ในการทดลองใช้ระบบการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์ที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมโดยใช้ฟอรัมโพลีโอ จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการรับรู้สมรรถนะแห่งตนของนักศึกษาพยาบาล พบว่า ก่อนการสอนและหลังการสอน นักศึกษาพยาบาลในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้สมรรถนะแห่งตนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะพบว่า ภายหลังจากสอน นักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในด้านการเรียนรู้แบบกำกับตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม นอกจากนี้ในการเปรียบเทียบในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการสอน ก็พบว่า นักศึกษาพยาบาลมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้สมรรถนะแห่งตนทั้งในด้านการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง และด้านการปฏิบัติการพยาบาล และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าหลังการสอนมีคะแนนสูงกว่าก่อนการสอน

1.2 การคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาล

ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีการเปรียบเทียบ 2 ประการ คือ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และคุณลักษณะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้

1.2.1 ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ นำเสนอในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการสอน

เงื่อนไข	กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	t-test	p-value
ก่อนสอน	กลุ่มทดลอง	15.033	2.428		
	กลุ่มควบคุม	15.033	2.697		
หลังสอน	กลุ่มทดลอง	17.433	2.555	4.985	.000*
	กลุ่มควบคุม	13.800	3.067		

*p < .05

จากตาราง พบว่าก่อนการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และหลังการสอนพบว่ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมหลังการสอน จำแนกเป็นรายด้าน

	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t-test	p-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การวิเคราะห์	4.700	1.087	3.466	1.332	3.928	.000*
การประเมิน	5.933	1.529	4.866	1.407	2.810	.007*
การอ้างอิง	6.800	1.186	5.466	1.676	3.557	.001*
ทักษะการคิดอย่างมี วิจารณญาณโดยรวม	17.433	2.555	13.800	3.067	4.985	.000*

*p < .05

จากตาราง พบว่าภายหลังการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในด้านการวิเคราะห์ การประเมิน การอ้างอิง และทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการสอน จำแนกเป็นรายด้าน

	ก่อนสอน		หลังสอน		t-test	p-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การวิเคราะห์	3.800	1.270	4.700	1.087	-2.955	.000*
การประเมิน	4.366	1.902	5.933	1.529	-4.888	.000*
การอ้างอิง	6.866	1.008	6.800	1.186	.297	.769
ทักษะการคิดอย่างมี วิจารณญาณโดยรวม	15.033	2.428	17.433	2.555	-6.837	.000*

*p < .05

จากตาราง พบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในด้าน การวิเคราะห์ การประเมิน และทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณโดยรวมก่อนและหลังการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าหลังการสอนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อน การสอน ยกเว้นในด้านการอ้างอิงไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.2.2 คุณลักษณะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ นำเสนอในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบคุณลักษณะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาล
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการสอน

เงื่อนไข	กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	t-test	p-value
ก่อนสอน	กลุ่มทดลอง	295.733	19.224	.575	.568
	กลุ่มควบคุม	292.900	18.959		
หลังสอน	กลุ่มทดลอง	313.300	31.067	2.491	.016*
	กลุ่มควบคุม	294.833	26.157		

*p < .05

จากตาราง พบว่าก่อนการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะการคิดอย่างมีวิจารณญาณไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และหลังการสอนพบว่ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะการคิดอย่างมีวิจารณญาณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 การเปรียบเทียบคุณลักษณะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการสอน จำแนกเป็นรายด้าน

	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t-test	p-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การคิดอย่างวิเคราะห์	45.73	6.48	42.77	5.28	1.943	0.57
ความเชื่อมั่นในการคิด	41.60	6.11	42.83	7.35	-.706	.483
ความอยากรู้อยากเห็นทางวิชาการ	51.77	5.34	48.50	5.51	2.332	.023*
ความมีวุฒิภาวะ	43.67	6.12	39.10	5.63	3.006	.004*
การเปิดใจกว้าง	47.13	5.27	44.10	4.50	2.398	.020*
การคิดอย่างมีระบบ	44.97	5.85	42.87	5.85	1.390	.170
การขอค้นหาคำความจริง	38.43	6.17	34.67	5.94	2.408	.019*
คุณลักษณะโดยรวม	313.300	31.067	294.833	26.157	2.491	.016*

*p < .05

จากตาราง พบว่าหลังการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะการคิดอย่างมีวิจารณญาณโดยรวม คุณลักษณะในด้านความอยากรู้อยากเห็นทางวิชาการ ความมีวุฒิภาวะ การเปิดใจกว้าง และการขอค้นหาคำความจริง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม ยกเว้นในด้านการคิดอย่างวิเคราะห์ ความเชื่อมั่นในการคิด และด้านการคิดอย่างมีระบบ มีคะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 17 การเปรียบเทียบคุณลักษณะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาล
กลุ่มทดลองก่อนและหลังการสอน

	ก่อนการสอน		หลังการสอน		t-test	p-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การคิดอย่างวิเคราะห์	41.77	3.86	45.73	6.48	-3.881	.001*
ความเชื่อมั่นในการคิด	41.77	4.52	41.60	6.11	.180	.858
ความอยากรู้อยากเห็น ทางวิชาการ	50.13	4.70	51.77	5.34	-1.728	.095
ความมีวุฒิภาวะ	39.70	5.24	43.67	6.12	-3.244	.003*
การเปิดใจกว้าง	45.93	3.19	47.13	5.27	-1.645	.111
การคิดอย่างมีระบบ	40.73	5.09	44.97	5.85	-3.922	.000*
การชอบค้นหาความจริง	35.70	4.91	38.43	6.17	-1.971	.058
คุณลักษณะโดยรวม	295.733	19.224	313.300	31.067	-4.304	.000*

*p < .05

จากตาราง พบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนการสอนและหลังการสอนในด้านการคิดอย่างวิเคราะห์ ความมีวุฒิภาวะ การคิดอย่างมีระบบ และคุณลักษณะโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าหลังการสอนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการสอน แต่คุณลักษณะในด้านความเชื่อมั่นในการคิด ความอยากรู้อยากเห็นทางวิชาการ การเปิดใจกว้าง การชอบค้นหาความจริง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปได้ว่า ในการทดลองใช้ระบบการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์ที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมโดยใช้ฟอร์ทโฟลิโอ จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาล พบว่า ก่อนการสอนนักศึกษาพยาบาลในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยในด้านทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และคุณลักษณะการคิดอย่างมีวิจารณญาณไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภายหลังการสอน นักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณโดยรวมและทักษะในด้านการวิเคราะห์ การประเมิน และการอ้างอิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม สำหรับคุณลักษณะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ พบว่าภายหลังการสอนกลุ่มทดลองมีคุณลักษณะการคิดอย่างมีวิจารณญาณโดยรวม และคุณลักษณะในด้านความอยากรู้อยากเห็นทางวิชาการ ความมีวุฒิภาวะ การเปิดใจกว้าง การชอบค้นหาความจริง แตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม

จากการเปรียบเทียบในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการสอน พบว่า ภายหลังการสอน นักศึกษาพยาบาลมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณด้านการวิเคราะห์ และการประเมิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยภายหลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอน แต่ในด้านการอ้างอิงไม่แตกต่างกัน สำหรับคุณลักษณะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ พบว่า หลังการสอนนักศึกษาพยาบาลมีคุณลักษณะด้านการคิดอย่างวิเคราะห์ ความมีวุฒิภาวะ การคิดอย่างเป็นระบบ และคุณลักษณะโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีคะแนนเฉลี่ยภายหลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.3 ทักษะในการปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาล

ในการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยทักษะในการปฏิบัติ ผู้วิจัยจะเสนอผลการวิเคราะห์ทักษะในการปฏิบัติพยาบาลจากการประเมินผลงานการศึกษารายกรณีของนักศึกษาพยาบาลโดยใช้เกณฑ์ประเมิน (Scoring Rubric) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผู้วิจัยได้หาค่าความเที่ยงจากการใช้เกณฑ์ประเมินได้ค่าความเที่ยง = .756 และพบว่าคะแนนในการประเมินผลงานของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยไม่มีความแตกต่างกันมากนัก จึงนำคะแนนจากการประเมินผลงานของนักศึกษามาเฉลี่ยเป็นคะแนนทักษะในการปฏิบัติพยาบาล ดังเสนอในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 18 การเปรียบเทียบทักษะในการปฏิบัติพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการสอน

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	t-test	p-value
กลุ่มทดลอง	69.975	11.558	3.599	.001*
กลุ่มควบคุม	55.338	19.043		

*p < .05

จากตาราง พบว่าหลังการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยทักษะในการปฏิบัติพยาบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม

สรุปได้ว่า ในการทดลองใช้ระบบการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์ที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมโดยใช้ฟอร์ทโฟลิโอ จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะในการปฏิบัติ พบว่า ภายหลังจากสอน นักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยทักษะในการปฏิบัติการใช้กระบวนการพยาบาลแตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม

1.4 การทำงานอย่างเป็นระบบของนักศึกษาพยาบาล

ตารางที่ 19 การเปรียบเทียบการทำงานอย่างเป็นระบบของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการสอน

เงื่อนไข	กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	t-test	p-value
ก่อนสอน	กลุ่มทดลอง	86.266	10.194	-1.783	.080
	กลุ่มควบคุม	91.233	11.349		
หลังสอน	กลุ่มทดลอง	100.833	9.009	2.924	.005*
	กลุ่มควบคุม	92.133	13.581		

*p < .05

จากตาราง พบว่าก่อนการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยการทำงานอย่างเป็นระบบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่หลังการสอน พบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยการทำงานอย่างเป็นระบบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 การเปรียบเทียบการทำงานอย่างเป็นระบบของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง
ก่อนและหลังการสอน

เงื่อนไข	คะแนนเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	t-test	p-value
ก่อนสอน	86.266	10.194	-7.933	.000*
หลังสอน	100.833	9.009		

*p < .05

จากตาราง พบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการทำงานอย่างเป็นระบบก่อนการสอนและหลังการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการสอนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการสอน

สรุปได้ว่า ในการทดลองใช้ระบบการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์ที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมโดยใช้ฟอร์ทโฟลิโอ จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการทำงานอย่างเป็นระบบของนักศึกษาพยาบาล พบว่า ก่อนการสอนนักศึกษาพยาบาลในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยการทำงานอย่างเป็นระบบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ภายหลังการสอนมีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม และนักศึกษากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยภายหลังการสอนและก่อนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยภายหลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอน

1.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล

ตารางที่ 21 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการสอน

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	t-test	p-value
กลุ่มทดลอง	51.20	4.99	-2.176	.034*
กลุ่มควบคุม	48.40	4.97		

*p < .05

จากตาราง พบว่าหลังการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม

สรุปได้ว่า ในการทดลองใช้ระบบการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์ที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมโดยใช้ฟอร์ทโฟลิโอ จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ภายหลังจากการสอนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาความสามารถของนักศึกษาจากผลงานในพอร์ตโฟลิโอของนักศึกษาพยาบาลในกลุ่มทดลอง

การวิเคราะห์พอร์ตโฟลิโอของนักศึกษากลุ่มทดลองจำนวน 30 คน แสดงให้เห็นพัฒนาการในกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาผลงานที่แสดงความสามารถที่แท้จริงของนักศึกษาพยาบาล ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอผลดังนี้

2.1 กระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล

วิเคราะห์จากผลการประเมินตนเองของนักศึกษา ภายหลังสิ้นสุดการเรียนการสอนเป็นระยะ ๆ ในช่วงที่มีการทบทวนพอร์ตโฟลิโอ นักศึกษาจะมีการประเมินกระบวนการเรียนรู้ของตนเองในด้านต่าง ๆ คือ กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา และกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีการประเมิน 3 ครั้ง การใช้กระบวนการพยาบาล และการทำงานอย่างเป็นระบบ มีการประเมิน 2 ครั้ง (เกณฑ์การประเมินนำเสนอในภาคผนวก) รวมทั้งการรับรู้สมรรถนะแห่งตนของนักศึกษาพยาบาล ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์จากอนุทินการสะท้อนคิดต่อผลงานและการสะท้อนคิดในกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้ระบบการเรียนการสอน

การพิจารณาความก้าวหน้าในกระบวนการเรียนรู้แต่ละด้านของนักศึกษา กระทำโดยพิจารณาจากคะแนนหรือคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาว่ามีแนวโน้มปรากฏชัดเจนในทางใดทางหนึ่ง โดยพิจารณาจากเกณฑ์ดังนี้

มีความก้าวหน้า หมายถึง นักศึกษามีคะแนนหรือคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากระดับคุณภาพต่ำไปสู่ระดับคุณภาพที่สูงขึ้น

มีแนวโน้มก้าวหน้า หมายถึง นักศึกษามีคะแนนหรือคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นแต่ยังอยู่ในระดับคุณภาพเดิม

คงที่ หมายถึง นักศึกษามีคะแนนหรือคะแนนเฉลี่ยเท่าเดิม

มีความถดถอย หมายถึง นักศึกษามีคะแนนหรือคะแนนเฉลี่ยลดลงจากระดับคุณภาพสูงไปสู่ระดับคุณภาพต่ำ

มีแนวโน้มถดถอย หมายถึง นักศึกษามีคะแนนหรือคะแนนเฉลี่ยลดลงแต่ระดับคุณภาพยังคงเดิม

ในการพิจารณาและแปลความหมายของเกณฑ์การประเมินกระบวนการเรียนรู้ เพื่อแสดงให้เห็นระดับคุณภาพของการปฏิบัติในกระบวนการเรียนรู้ พิจารณาโดยการตกลง ร่วมกันระหว่างผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาการพยาบาล

2.1.1 กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาล
พิจารณาแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยที่แสดงระดับคุณภาพดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ	สัญลักษณ์
4.181 - 5.000	การเรียนรู้ด้วยตนเองอยู่ในระดับดีมาก	****
3.341 - 4.180	การเรียนรู้ด้วยตนเองอยู่ในระดับดี	***
2.501 - 3.340	การเรียนรู้ด้วยตนเองอยู่ในระดับพอใช้	**
1.000 - 2.500	การเรียนรู้ด้วยตนเองอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง	*

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 แสดงผลการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมในกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของ นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองเป็นรายด้านในการประเมินครั้งที่ 1

รายการประเมิน	คะแนนเฉลี่ย \bar{X} N=30	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	ระดับคุณภาพ
1. การกำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้	3.188	.357	พอใช้
1.1 การวิเคราะห์ปัญหาและสถานการณ์	3.20	.61	พอใช้
1.2 กำหนดสมมติฐานได้อย่างเหมาะสม	3.03	.49	พอใช้
1.3 กำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้	3.20	.41	พอใช้
1.4 กำหนดแนวทางการศึกษาค้นคว้า	3.33	.55	พอใช้
1.5 กำหนดแนวทางการแก้ปัญหา	3.13	.63	พอใช้
2. การเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.233	.452	พอใช้
2.1 สนใจรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย	3.30	.75	พอใช้
2.2 รวบรวมข้อมูล ความรู้ได้ครบถ้วน	3.13	.73	พอใช้
2.3 อ้างอิงแหล่งความรู้ที่น่าเชื่อถือได้	3.03	.49	พอใช้
2.4 ใช้เวลาในการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับ คุณภาพของผลงาน	3.17	.59	พอใช้
2.5 นำข้อมูลที่ได้จากผู้อื่นมาปรับปรุง	3.53	.51	ดี
3. กระบวนการทำงานกลุ่ม	3.500	.359	ดี
3.1 กลุ่มยอมรับฟังข้อคิดเห็นที่น่าเสนอ	3.43	.57	ดี
3.2 ยอมรับความคิดเห็นของกลุ่ม	3.87	.43	ดี
3.3 เสนอความคิดเห็นและวิธีการใหม่ ๆ	3.30	.47	พอใช้
3.4 รับผิดชอบให้กลุ่มทำงานให้สำเร็จตาม จุดมุ่งหมาย	3.40	.67	ดี

จากตาราง พบว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติกิจกรรมในกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการประเมินครั้งที่ 1 ในด้านกระบวนการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับดี ส่วนในด้านการกำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ และการเรียนรู้ด้วยตนเองอยู่ในระดับพอใช้ การปฏิบัติกิจกรรมในด้านกระบวนการทำงานกลุ่มที่มีคะแนนสูงสุด คือ การยอมรับความคิดเห็นของกลุ่ม รองลงมาคือ กลุ่มยอมรับฟังความคิดเห็นที่น่าเสนอ ส่วนการปฏิบัติกิจกรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ การกำหนดสมมติฐานได้อย่างเหมาะสม และการอ้างอิงแหล่งความรู้ที่น่าเชื่อถือ

ตารางที่ 23 แสดงผลการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมในกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของ
นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองเป็นรายด้านในการประเมินครั้งที่ 2

รายการประเมิน	คะแนนเฉลี่ย \bar{X} N=30	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ระดับ คุณภาพ	เปรียบเทียบกับ การประเมินครั้งก่อน
1. การกำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้	3.413	.306	ดี	ก้าวหน้า
1.1 การวิเคราะห์ปัญหาและสถานการณ์	3.33	.48	พอใช้	แนวโน้มก้าวหน้า
1.2 กำหนดสมมติฐานได้อย่างเหมาะสม	3.27	.45	พอใช้	แนวโน้มก้าวหน้า
1.3 กำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้	3.47	.51	ดี	ก้าวหน้า
1.4 กำหนดแนวทางการศึกษาค้นคว้า	3.57	.50	ดี	ก้าวหน้า
1.5 กำหนดแนวทางการแก้ปัญหา	3.43	.50	ดี	ก้าวหน้า
2. การเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.553	.489	ดี	ก้าวหน้า
2.1 สนใจและรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย	3.73	.45	ดี	ก้าวหน้า
2.2 รวบรวมข้อมูล ความรู้ได้ครบถ้วน	3.13	.63	พอใช้	คงที่
2.3 อ้างอิงแหล่งความรู้ที่น่าเชื่อถือได้	3.53	.82	ดี	ก้าวหน้า
2.4 ใช้เวลาในการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับคุณภาพของผลงาน	3.60	.81	ดี	ก้าวหน้า
2.5 นำข้อมูลที่ได้จากผู้อื่นมาปรับปรุงตนเอง	3.77	.57	ดี	แนวโน้มก้าวหน้า
3. กระบวนการทำงานกลุ่ม	3.716	.276	ดี	แนวโน้มก้าวหน้า
3.1 กลุ่มยอมรับฟังข้อคิดเห็นที่น่าเสนอ	3.67	.48	ดี	แนวโน้มก้าวหน้า
3.2 ยอมรับความคิดเห็นของกลุ่ม	4.00	.53	ดี	แนวโน้มก้าวหน้า
3.3 เสนอความคิดเห็นและวิธีการใหม่ ๆ	3.53	.51	ดี	ก้าวหน้า
3.4 รับผิดชอบให้กลุ่มทำงานให้สำเร็จตามจุดมุ่งหมาย	3.67	.48	ดี	แนวโน้มก้าวหน้า

จากตาราง พบว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติกิจกรรมในกระบวนการเรียนรู้จากการประเมินครั้งที่ 2 อยู่ในระดับดีทั้งในด้านการกำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ การเรียนรู้ด้วยตนเอง และกระบวนการทำงานกลุ่ม และการพัฒนาของนักศึกษาเปรียบเทียบกับ การประเมินครั้งที่ 1 พบว่ามีความก้าวหน้าอย่างชัดเจนในด้านการกำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ และการเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่วนในด้านกระบวนการทำงานกลุ่มมีการปฏิบัติที่มีแนวโน้มก้าวหน้า

ตารางที่ 24 แสดงผลการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมในกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของ
นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองเป็นรายด้านในการประเมินครั้งที่ 3

รายการประเมิน	คะแนนเฉลี่ย \bar{X} N=30	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ระดับ คุณภาพ	เปรียบเทียบกับ การประเมินครั้งก่อน
1. การกำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้	3.793	.391	ดี	แนวโน้มก้าวหน้า
1.1 การวิเคราะห์ปัญหาและสถานการณ์	3.97	.56	ดี	ก้าวหน้า
1.2 กำหนดสมมติฐานได้อย่างเหมาะสม	3.70	.47	ดี	ก้าวหน้า
1.3 กำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้	3.70	.53	ดี	แนวโน้มก้าวหน้า
1.4 กำหนดแนวทางการศึกษาค้นคว้า	3.83	.65	ดี	แนวโน้มก้าวหน้า
1.5 กำหนดแนวทางการแก้ปัญหา	3.77	.57	ดี	แนวโน้มก้าวหน้า
2. การเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.866	.357	ดี	แนวโน้มก้าวหน้า
2.1 สนใจและรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย	4.03	.56	ดี	แนวโน้มก้าวหน้า
2.2 รวบรวมข้อมูล ความรู้ได้ครบถ้วน	3.77	.73	ดี	ก้าวหน้า
2.3 อ้างอิงแหล่งความรู้ที่น่าเชื่อถือได้	3.81	.61	ดี	แนวโน้มก้าวหน้า
2.4 ใช้เวลาในการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับคุณภาพ ของผลงาน	3.77	.57	ดี	แนวโน้มก้าวหน้า
2.5 นำข้อมูลที่ได้จากผู้อื่นมาปรับปรุงตนเอง	3.97	.41	ดี	แนวโน้มก้าวหน้า
3. กระบวนการทำงานกลุ่ม	4.300	.385	ดีมาก	ก้าวหน้า
3.1 กลุ่มยอมรับฟังข้อคิดเห็นที่น่าเสนอ	4.33	.55	ดีมาก	ก้าวหน้า
3.2 ยอมรับความคิดเห็นของกลุ่ม	4.37	.49	ดีมาก	ก้าวหน้า
3.3 เสนอความคิดเห็นและวิธีการใหม่ ๆ	4.13	.68	ดี	แนวโน้มก้าวหน้า
3.4 รับผิดชอบให้กลุ่มทำงานให้สำเร็จตาม จุดมุ่งหมาย	4.37	.56	ดีมาก	แนวโน้มก้าวหน้า

จากตาราง พบว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติในกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการประเมินครั้งที่ 3 ในด้านกระบวนการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับดีมาก ส่วนการกำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้และการเรียนรู้ด้วยตนเองอยู่ในระดับดี และการพัฒนาของนักศึกษาเปรียบเทียบกับครั้งที่ 2 มีความก้าวหน้าอย่างชัดเจนในด้านกระบวนการทำงานกลุ่ม และมีแนวโน้มความก้าวหน้าในด้านการกำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้และการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ตารางที่ 25 แสดงผลการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมในกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง
ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองเป็นรายบุคคล

คนที่	ประเมินครั้งที่ 1	ระดับ	ประเมินครั้งที่ 2	ระดับ	ประเมินครั้งที่ 3	ระดับ
	คะแนนเฉลี่ย	คุณภาพ	คะแนนเฉลี่ย	คุณภาพ	คะแนนเฉลี่ย	คุณภาพ
1	3.214	พอใช้	3.500	ดี	4.143	ดี
2	3.714	ดี	3.571	ดี	3.714	ดี
3	3.357	ดี	3.643	ดี	4.429	ดีมาก
4	3.571	ดี	3.929	ดี	3.929	ดี
5	3.357	ดี	3.286	พอใช้	4.214	ดีมาก
6	3.357	ดี	3.071	พอใช้	3.714	ดี
7	3.786	ดี	3.286	พอใช้	3.929	ดี
8	3.500	ดี	4.286	ดีมาก	4.500	ดีมาก
9	3.357	ดี	3.786	ดี	4.000	ดี
10	3.643	ดี	3.857	ดี	4.286	ดีมาก
11	3.071	พอใช้	3.357	ดี	4.286	ดีมาก
12	3.357	ดี	3.429	ดี	4.143	ดี
13	3.071	พอใช้	3.429	ดี	3.429	ดี
14	2.500	ต้องปรับปรุง	3.714	ดี	3.857	ดี
15	3.286	พอใช้	3.500	ดี	4.071	ดี
16	3.643	ดี	3.286	พอใช้	3.857	ดี
17	3.286	พอใช้	3.286	พอใช้	3.929	ดี
18	3.429	ดี	4.143	ดี	4.286	ดีมาก
19	3.429	ดี	3.571	ดี	4.071	ดี
20	3.357	ดี	3.714	ดี	3.643	ดี
21	3.714	ดี	3.714	ดี	4.286	ดีมาก
22	3.429	ดี	3.357	ดี	3.714	ดี
23	3.429	ดี	3.500	ดี	4.000	ดี
24	3.429	ดี	3.714	ดี	4.000	ดี
25	3.071	พอใช้	3.214	พอใช้	3.643	ดี
26	3.286	พอใช้	3.286	พอใช้	3.929	ดี
27	3.929	ดี	3.214	พอใช้	3.857	ดี
28	2.571	พอใช้	3.857	ดี	3.929	ดี
29	3.071	พอใช้	3.500	ดี	3.500	ดี
30	2.500	ต้องปรับปรุง	3.500	ดี	3.643	ดี
รวม	3.290	พอใช้	3.550	ดี	3.964	ดี

จากตาราง พบว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติกิจกรรมในกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองในการประเมินครั้งที่ 3 สูงกว่าครั้งที่ 2 และ ครั้งที่ 1 โดยพบว่าการประเมินครั้งที่ 1 อยู่ในระดับพอใช้ถึงดีเป็นส่วนใหญ่ ในครั้งที่ 2 อยู่ในระดับดีเป็นส่วนใหญ่ และในครั้งที่ 3 อยู่ในระดับดีถึงดีมาก และไม่พบว่ามีผลการประเมินที่อยู่ในระดับพอใช้เลย

ตารางที่ 26 การเปรียบเทียบผลการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมในกระบวนการเรียนรู้
ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง

ครั้งที่ ประเมิน	จำนวน (ร้อยละ) ของนักศึกษาตามระดับคุณภาพของการปฏิบัติกิจกรรม				ระดับคุณภาพ โดยรวม
	ดีมาก ****	ดี ***	พอใช้ **	ต้องปรับปรุง *	
1	0 (0.00)	19(63.33)	9(30.00)	2(6.67)	3.290 พอใช้
2	1(3.33)	21(70.00)	8(26.67)	0(0.00)	3.550 ดี
3	7(23.33)	23(76.67)	0(0.00)	0 (0.00)	3.964 ดี

จากตาราง พบว่านักศึกษามีการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมในกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองในการประเมินครั้งที่ 3 มากกว่าการประเมินครั้งที่ 2 และครั้งที่ 1 ตามลำดับ โดยพบว่าการประเมินครั้งที่ 1 นักศึกษาส่วนใหญ่ประเมินตนเองในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองอยู่ในระดับดีเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 63.33 ในการประเมินครั้งที่ 2 อยู่ในระดับดีเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 70.00 และในการประเมินครั้งที่ 3 อยู่ในระดับดีเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 76.67 รองลงมามีระดับคุณภาพดีมากคิดเป็นร้อยละ 23.33 และไม่พบนักศึกษาที่มีการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมในระดับพอใช้เลยในครั้งที่ 3

สรุปได้ว่า นักศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่ที่ใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมโดยใช้พอร์ทโฟลิโอ มีการปฏิบัติกิจกรรมในกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองมีคะแนนเฉลี่ยแสดงให้เห็นแนวโน้มความก้าวหน้า กล่าวคือ มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้นจากเดิม และในบางกิจกรรมนักศึกษามีการปฏิบัติในกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองมีความก้าวหน้าอย่างชัดเจน เมื่อมีการประเมินในครั้งที่ 3 และมีระดับคุณภาพของการปฏิบัติกิจกรรมอยู่ในเกณฑ์ดีถึงดีมากทั้งหมด จึงกล่าวได้ว่านักศึกษาที่เรียนในระบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีการพัฒนาเพิ่มมากขึ้นในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.1.2 กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาล
พิจารณาแปลความหมายของคะแนนที่แสดงระดับคุณภาพดังนี้

คะแนน	ระดับคุณภาพ	สัญลักษณ์
12.01-14.00	การคิดอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับดีมาก	****
10.01-12.00	การคิดอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับดี	***
7.01-10.00	การคิดอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับพอใช้	**
1.00- 7.00	การคิดอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง	*

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 การเปรียบเทียบผลการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมในกระบวนการคิดอย่างมี
 วิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาล เป็นรายข้อ

รายการประเมิน	ประเมินครั้งที่ 1	ประเมินครั้งที่ 2	ประเมินครั้งที่ 3
	ความถี่	ความถี่	ความถี่
1. การตีความ			
1.1 ทำความเข้าใจสถานการณ์อย่างครอบคลุม	21	25	26
1.2 แยกแยะตรวจสอบข้อมูล	24	25	22
2. การวิเคราะห์			
2.1 ตรวจสอบความคิดต่อประเด็นสำคัญ	26	27	27
2.2 ระบุปัญหา ข้อโต้แย้งต่อสถานการณ์	21	22	28
3. การประเมิน			
3.1 ประเมินความเชื่อถือได้ของข้อมูลที่ปรากฏ	23	23	26
3.2 พิจารณาความเป็นเหตุเป็นผลของข้อสรุป	13	17	25
4. การอธิบาย			
4.1 ระบุวิธีการและผลลัพธ์ของทางเลือกที่เสนอ	18	20	23
4.2 แสดงเหตุผลที่น่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับ	22	25	30
4.3 ระบุทางเลือกหลาย ๆ ทางก่อนลงข้อสรุป	23	25	26
5. การอนุมาน			
5.1 ให้ข้อสรุปจากหลักการไปสู่สถานการณ์เฉพาะ	10	12	18
5.2 ให้ข้อสรุปจากเรื่องเฉพาะไปสู่หลักการ	19	13	26
6. การกำกับตนเองในกระบวนการคิด			
6.1 รับฟังข้อสรุปและเหตุผลของเพื่อน	27	28	29
6.2 ประเมินข้อสรุปเพิ่มเติม	25	27	26
6.3 มีการเปลี่ยนแปลงข้อสรุปอย่างมีเหตุผล	23	26	29

จากตาราง พบว่านักศึกษามีการปฏิบัติในกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการประเมินครั้งที่ 3 มากกว่าการประเมินครั้งที่ 2 และการประเมินครั้งที่ 1 ตามลำดับ โดยในด้านการอนุมานที่เกี่ยวกับการให้ข้อสรุปจากเรื่องเฉพาะไปสู่หลักการ และในด้านการประเมินที่เกี่ยวกับการพิจารณาความเป็นเหตุเป็นผลของข้อสรุป นักศึกษามีการปฏิบัติเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนในครั้งที่ 3 ส่วนในด้านการวิเคราะห์ที่เกี่ยวกับการตรวจสอบความคิดต่อประเด็นสำคัญ มีการปฏิบัติเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยในการประเมินครั้งที่ 3 และในด้านการกำกับตนเองในกระบวนการคิดที่เกี่ยวกับการรับฟังข้อสรุปและเหตุผล และการประเมินข้อสรุปเพิ่มเติม นักศึกษาส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่แล้วในครั้งที่ 1, 2 ในครั้งที่ 3 จึงมีการปฏิบัติเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย

ตารางที่ 28 แสดงผลการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมในกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณของ
นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองเป็นรายบุคคล (คะแนนเต็ม=14)

คนที่	ประเมินครั้งที่ 1		ประเมินครั้งที่ 2		ประเมินครั้งที่ 3	
	คะแนน	ระดับ คุณภาพ	คะแนน	ระดับ คุณภาพ	คะแนน	ระดับ คุณภาพ
1	12	ดี	14	ดีมาก	14	ดีมาก
2	12	ดี	13	ดีมาก	12	ดี
3	10	พอใช้	12	ดี	14	ดีมาก
4	11	ดี	11	ดี	12	ดี
5	12	ดี	12	ดี	13	ดีมาก
6	10	พอใช้	10	พอใช้	14	ดีมาก
7	12	ดี	12	ดี	12	ดี
8	11	ดี	12	ดี	11	ดี
9	3	ต้องปรับปรุง	10	พอใช้	12	ดี
10	11	ดี	11	ดี	12	ดี
11	9	พอใช้	12	ดี	10	พอใช้
12	12	ดี	11	ดี	13	ดีมาก
13	9	พอใช้	12	ดี	11	ดี
14	8	พอใช้	11	ดี	12	ดี
15	8	พอใช้	7	ต้องปรับปรุง	12	ดี
16	7	ต้องปรับปรุง	11	ดี	12	ดี
17	10	พอใช้	9	พอใช้	10	พอใช้
18	9	พอใช้	12	ดี	13	ดีมาก
19	5	ต้องปรับปรุง	9	พอใช้	11	ดี
20	12	ดี	8	พอใช้	12	ดี
21	12	ดี	10	พอใช้	13	ดีมาก
22	10	พอใช้	10	พอใช้	13	ดีมาก
23	11	ดี	9	พอใช้	12	ดี
24	12	ดี	12	ดี	12	ดี
25	8	พอใช้	10	พอใช้	12	ดี
26	12	ดี	11	ดี	10	พอใช้
27	11	ดี	12	ดี	12	ดี
28	3	ต้องปรับปรุง	10	พอใช้	12	ดี
29	11	ดี	12	ดี	10	พอใช้
30	9	พอใช้	11	ดี	12	ดี
รวม	9.73	พอใช้	10.87	ดี	12.00	ดี

จากตาราง พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีคะแนนการปฏิบัติกิจกรรมในกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่แสดงความก้าวหน้าอย่างชัดเจน โดยพบว่าการประเมินครั้งที่ 1 ส่วนใหญ่นักศึกษามีการปฏิบัติอยู่ในระดับดี รองลงมาอยู่ในระดับพอใช้และต้องปรับปรุง และในครั้งที่ 3 ส่วนใหญ่มีระดับดี รองลงมาในระดับดีมาก และไม่มีระดับคุณภาพที่ต้องปรับปรุงเลย

ตารางที่ 29 การเปรียบเทียบผลการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมในกระบวนการคิดอย่างมี
 วิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง

ครั้งที่ ประเมิน	จำนวน (ร้อยละ) ของนักศึกษาตามระดับคุณภาพของการปฏิบัติกิจกรรม				ระดับคุณภาพ โดยรวม
	ดีมาก ****	ดี ***	พอใช้ **	ต้องปรับปรุง *	
1	0 (0.00)	15 (50.00)	11(36.67)	4 (13.33)	9.73 พอใช้
2	2 (6.67)	17 (56.67)	10(33.33)	1(3.33)	10.87 ดี
3	8 (26.67)	18 (60.00)	4 (13.33)	0 (0.00)	12.00 ดี

จากตาราง พบว่านักศึกษามีประเมินการปฏิบัติกิจกรรมในกระบวนการคิดอย่างมี
 วิจารณญาณในการประเมินครั้งที่ 3 มากกว่าการประเมินครั้งที่ 2 และครั้งที่ 1 ตามลำดับ
 โดยพบว่า ในการประเมินครั้งที่ 1 นักศึกษาส่วนใหญ่มีการปฏิบัติกิจกรรมในกระบวนการคิด
 อย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็น
 ร้อยละ 36.67 ในการประเมินครั้งที่ 2 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 56.67
 รองลงมาอยู่ในระดับพอใช้คิดเป็นร้อยละ 33.33 และในการประเมินครั้งที่ 3 อยู่ในระดับดีเพิ่ม
 เป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 26.67

สรุปได้ว่า นักศึกษาพยาบาลที่ใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญา
 สังคม มีการปฏิบัติในกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ในด้านการวิเคราะห์ การตีความ
 และการกำกับตนเองในกระบวนการคิดเป็นส่วนใหญ่ แต่ทักษะในด้านการอนุมานมีการปฏิบัติ
 เป็นส่วนน้อย จากการพิจารณานักศึกษาเป็นรายบุคคลพบว่า ในการประเมินครั้งที่ 1 นักศึกษา
 ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติในกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 50.00
 รองลงมาอยู่ในระดับพอใช้ ในการประเมินครั้งที่ 2 นักศึกษามีการประเมินตนเองอยู่ในระดับ
 ที่เพิ่มสูงขึ้น โดยประเมินอยู่ในระดับดีเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 56.67 แสดงให้เห็น
 ความก้าวหน้าในการปฏิบัติกิจกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ในการประเมินครั้งที่ 3 ก็เช่นกัน
 พบว่า นักศึกษามีการปฏิบัติกิจกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณในระดับคุณภาพที่เพิ่มขึ้น โดย
 พบว่า มีนักศึกษาที่มีกระบวนการคิดอยู่ในระดับดีมากเพิ่มขึ้นเป็น 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67
 และมีนักศึกษาที่มีกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับดีเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 60.00
 แสดงให้เห็นว่า ระบบการเรียนการสอนสามารถแสดงให้เห็นพัฒนาการการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
 ที่เพิ่มขึ้น

2.1.3 การปฏิบัติการใช้กระบวนการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล
พิจารณาแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยที่แสดงระดับคุณภาพดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ	สัญลักษณ์
4.181-5.000	การใช้กระบวนการพยาบาลอยู่ในระดับดีมาก	****
3.341-4.180	การใช้กระบวนการพยาบาลอยู่ระดับดี	***
2.501-3.340	การใช้กระบวนการพยาบาลอยู่ในระดับพอใช้	**
1.000-2.500	การใช้กระบวนการพยาบาลอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง	*

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 แสดงผลการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมการใช้กระบวนการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองเป็นรายด้านในการประเมินครั้งที่ 1

รายการประเมิน	คะแนนเฉลี่ย \bar{X} N=30	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	ระดับคุณภาพ
1. การรวบรวมข้อมูล	3.150	.423	พอใช้
1.1 ความครอบคลุมองค์รวมของผู้ป่วย	3.13	.51	พอใช้
1.2 ความสอดคล้องกับสภาพของผู้ป่วย	3.17	.53	พอใช้
1.3 ความครอบคลุมตามแบบแผนสุขภาพ	3.13	.63	พอใช้
1.4 ความครอบคลุมตามความต้องการพื้นฐาน ของบุคคล	3.17	.53	พอใช้
2. การวิเคราะห์และวินิจฉัยปัญหาทางการพยาบาล	3.158	.350	พอใช้
2.1 การระบุประเด็นหลักของข้อวินิจฉัย	3.30	.47	พอใช้
2.2 การวิเคราะห์ปัญหาบนพื้นฐานของข้อมูล	3.03	.49	พอใช้
2.3 การวินิจฉัยปัญหาสอดคล้องกับปัญหา และความต้องการ	3.23	.63	พอใช้
2.4 การวินิจฉัยปัญหาสอดคล้องกับแบบแผน สุขภาพและความต้องการพื้นฐาน	3.07	.37	พอใช้
3. การวางแผนและการปฏิบัติการพยาบาล	3.126	.358	พอใช้
3.1 กำหนดเป้าหมายสอดคล้องกับปัญหา	3.60	.66	ดี
3.2 ความครอบคลุมของการปฏิบัติ	3.73	.52	ดี
3.3 กิจกรรมการพยาบาลสอดคล้องกับบทบาท อิสระ	3.63	.48	ดี
3.4 การปฏิบัติการพยาบาลตอบสนองปัญหา และความต้องการอย่างองค์รวม	3.80	.66	ดี
3.5 ความถูกต้องของการปฏิบัติการพยาบาล	3.70	.59	ดี
4. การประเมินผลการพยาบาล	3.022	.302	พอใช้
4.1 ข้อมูลการประเมินผลครอบคลุมการ ตอบสนองของผู้ป่วยอย่างองค์รวม	3.07	.45	พอใช้
4.2 ประเมินผลครอบคลุมเป้าหมาย	2.97	.56	พอใช้
4.3 ครอบคลุมการประเมินประสิทธิภาพของ การปฏิบัติการพยาบาล	3.03	.41	พอใช้

จากตาราง พบว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติการใช้กระบวนการพยาบาลในการประเมินครั้งที่ 1 อยู่ในระดับพอใช้เป็นส่วนใหญ่ โดยพบว่านักศึกษามีการปฏิบัติในด้านการวิเคราะห์และวินิจฉัยปัญหาทางการพยาบาลมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือการรวบรวมข้อมูล

ตารางที่ 31 แสดงผลการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมการใช้กระบวนการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองเป็นรายด้านในการประเมินครั้งที่ 2

รายการประเมิน	คะแนนเฉลี่ย \bar{X} N=30	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ระดับ คุณภาพ	เปรียบเทียบกับ ประเมินครั้งก่อน
1. การรวบรวมข้อมูล	3.650	.351	ดี	ก้าวหน้า
1.1 ความครอบคลุมของความรู้ของผู้ป่วย	3.57	.57	ดี	ก้าวหน้า
1.2 ความสอดคล้องกับสภาพของผู้ป่วย	3.77	.50	ดี	ก้าวหน้า
1.3 ความครอบคลุมตามแบบแผนสุขภาพ	3.47	.51	ดี	ก้าวหน้า
1.4 ความครอบคลุมตามความต้องการพื้นฐาน ของบุคคล	3.80	.61	ดี	ก้าวหน้า
2. การวิเคราะห์และวินิจฉัยปัญหาทางการ พยาบาล	3.616	.458	ดี	ก้าวหน้า
2.1 การระบุประเด็นหลักของข้อวินิจฉัย	3.63	.67	ดี	ก้าวหน้า
2.2 การวิเคราะห์ปัญหาบนพื้นฐานของข้อมูล	3.70	.65	ดี	ก้าวหน้า
2.3 การวินิจฉัยปัญหาสอดคล้องกับปัญหา และความต้องการ	3.60	.50	ดี	ก้าวหน้า
2.4 การวินิจฉัยปัญหาสอดคล้องกับแบบแผน สุขภาพและความต้องการพื้นฐาน	3.53	.51	ดี	ก้าวหน้า
3. การวางแผนและการปฏิบัติการพยาบาล	3.693	.305	ดี	ก้าวหน้า
3.1 กำหนดเป้าหมายสอดคล้องกับปัญหา	3.60	.56	ดี	คงที่
3.2 ความครอบคลุมของการปฏิบัติ	3.73	.64	ดี	คงที่
3.3 กิจกรรมการพยาบาลสอดคล้องกับบทบาท อิสระ	3.63	.67	ดี	คงที่
3.4 การปฏิบัติการพยาบาลตอบสนองปัญหา และความต้องการอย่างองค์รวม	3.80	.48	ดี	คงที่
3.5 ความถูกต้องของการปฏิบัติการพยาบาล	3.70	.53	ดี	คงที่
4. การประเมินผลการพยาบาล	3.511	.368	ดี	ก้าวหน้า
4.1 ข้อมูลการประเมินผลครอบคลุมการ ตอบสนองของผู้ป่วยอย่างองค์รวม	3.70	.53	ดี	ก้าวหน้า
4.2 ประเมินผลครอบคลุมเป้าหมาย	3.50	.57	ดี	ก้าวหน้า
4.3 ครอบคลุมการประเมินประสิทธิภาพของ การปฏิบัติการพยาบาล	3.33	.55	พอใช้	แนวโน้มก้าวหน้า

จากตาราง พบว่านักศึกษามีการปฏิบัติการใช้กระบวนการพยาบาลจากการประเมินครั้งที่ 2 อยู่ในระดับดีเป็นส่วนใหญ่ และแสดงให้เห็นความก้าวหน้าในการปฏิบัติการใช้กระบวนการพยาบาลอย่างชัดเจนทุกด้าน

ตารางที่ 32 แสดงผลการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมการใช้กระบวนการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลในกลุ่มทดลองเป็นรายบุคคล

คนที่	ประเมินครั้งที่ 1 คะแนนเฉลี่ย	ระดับ คุณภาพ	ประเมินครั้งที่ 2 คะแนนเฉลี่ย	ระดับ คุณภาพ
1	3.188	พอใช้	4.000	ดี
2	3.375	ดี	3.813	ดี
3	3.313	พอใช้	3.750	ดี
4	2.857	พอใช้	3.500	ดี
5	3.125	พอใช้	3.438	ดี
6	3.250	พอใช้	3.563	ดี
7	3.063	พอใช้	3.625	ดี
8	2.813	พอใช้	3.375	ดี
9	3.125	พอใช้	3.483	ดี
10	3.188	พอใช้	3.653	ดี
11	3.125	พอใช้	3.375	ดี
12	3.375	ดี	3.688	ดี
13	3.250	พอใช้	3.750	ดี
14	3.313	พอใช้	3.563	ดี
15	3.063	พอใช้	3.750	ดี
16	3.250	พอใช้	3.750	ดี
17	3.375	ดี	3.875	ดี
18	3.188	พอใช้	3.438	ดี
19	2.750	พอใช้	3.250	พอใช้
20	3.000	พอใช้	3.375	ดี
21	2.313	ต้องปรับปรุง	3.500	ดี
22	2.938	พอใช้	3.750	ดี
23	3.375	ดี	3.750	ดี
24	3.375	ดี	3.625	ดี
25	3.125	พอใช้	4.313	ดีมาก
26	2.938	พอใช้	3.563	ดี
27	3.125	พอใช้	3.750	ดี
28	3.063	พอใช้	3.500	ดี
29	3.063	พอใช้	3.438	ดี
30	3.313	พอใช้	3.813	ดี
รวม	3.120	พอใช้	3.629	ดี

จากตาราง พบว่านักศึกษามีการปฏิบัติการใช้กระบวนการพยาบาลในการประเมินครั้งที่ 2 สูงกว่าการประเมินครั้งที่ 1 โดยนักศึกษาส่วนใหญ่มีการปฏิบัติการใช้กระบวนการพยาบาลในครั้งที่ 1 อยู่ในระดับพอใช้ เมื่อประเมินครั้งที่ 2 นักศึกษามีการปฏิบัติการใช้กระบวนการพยาบาลอยู่ในระดับดีเป็นส่วนใหญ่

ตารางที่ 33 การเปรียบเทียบผลการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมการใช้กระบวนการพยาบาล
ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง

ครั้งที่ ประเมิน	จำนวน (ร้อยละ) ของนักศึกษาตามระดับคุณภาพของการปฏิบัติกิจกรรม				ระดับคุณภาพ โดยรวม
	ดีมาก ****	ดี ***	พอใช้ **	ต้องปรับปรุง *	
1	0 (0.00)	5(16.67)	24(80.00)	1(3.33)	3.120 พอใช้
2	1(3.33)	28(93.33)	1(3.33)	0 (0.00)	3.629 ดี

จากตาราง พบว่านักศึกษามีการปฏิบัติกิจกรรมการใช้กระบวนการพยาบาลในการประเมินครั้งที่ 2 มากกว่าครั้งที่ 1 โดยพบว่าการประเมินครั้งที่ 1 นักศึกษามีการปฏิบัติการใช้กระบวนการพยาบาลอยู่ในระดับพอใช้เป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมาอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 16.67 ในการประเมินครั้งที่ 2 อยู่ในระดับดีเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 93.33 และไม่พบว่ามีนักศึกษามีการปฏิบัติกิจกรรมการใช้กระบวนการพยาบาลอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงเลย

สรุปได้ว่า นักศึกษาพยาบาลที่ใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญา สังคม มีการปฏิบัติการใช้กระบวนการพยาบาลในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับพอใช้เป็นส่วนใหญ่ในการประเมินครั้งที่ 1 เมื่อประเมินครั้งที่ 2 พบว่านักศึกษามีการปฏิบัติการใช้กระบวนการพยาบาลทุกด้านอยู่ในระดับดี แสดงให้เห็นว่าระบบการเรียนการสอนสามารถแสดงให้เห็นพัฒนาการในการใช้กระบวนการพยาบาลที่เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.1.4 การทำงานอย่างเป็นระบบของนักศึกษาพยาบาล
พิจารณาแปลความหมายของคะแนนที่แสดงระดับคุณภาพดังนี้

คะแนน	ระดับคุณภาพ	สัญลักษณ์
15.01-17.00	การทำงานอย่างเป็นระบบอยู่ในระดับดีมาก	****
12.01-15.00	การทำงานอย่างเป็นระบบอยู่ในระดับดี	***
9.01-12.00	การทำงานอย่างเป็นระบบอยู่ในระดับพอใช้	**
1.00- 9.00	การทำงานอย่างเป็นระบบอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง	*

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 34 การเปรียบเทียบผลการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมในกระบวนการทำงาน
 อย่างเป็นระบบของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองเป็นรายชื่อ

รายการประเมิน	ประเมินครั้งที่ 1	ประเมินครั้งที่ 2
	ความถี่	ความถี่
1. การวางแผน		
1.1 กำหนดวัตถุประสงค์ของการพัฒนาผลงาน	17	28
1.2 ทำแผนงาน/กำหนดตารางเวลาในการพัฒนางาน	22	23
1.3 บันทึกข้อสังเกต/วางแผนปรับปรุงผลงาน	12	22
1.4 กำหนดเกณฑ์/มาตรฐานผลงานแต่ละชิ้น	14	26
2. การจัดระบบระเบียบและวิธีการทำงาน		
2.1 กำหนดลำดับก่อนหลังของการพัฒนางาน	24	28
2.2 ระบุแหล่งศึกษาค้นคว้า/แหล่งสนับสนุนการทำงาน	17	19
2.3 มีเทคนิคในการพัฒนาผลงานที่เป็นเอกลักษณ์	12	20
3. การดำเนินงาน		
3.1 มีวิธีการพัฒนางานที่สอดคล้องกับแผน	17	24
3.2 ทำงานด้วยตนเองจนสำเร็จ	28	29
3.3 ประเมินวิธีการทำงานเป็นระยะ ๆ	19	25
3.4 พัฒนาผลงานให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด	13	26
3.5 ผลงานแสดงให้เห็นการบูรณาการทฤษฎีสู่สถานการณ์	8	23
4. การประเมินผล		
4.1 สะท้อนคิดในวิธีการพัฒนาผลงาน	13	26
4.2 พยายามหาจุดเด่น-จุดอ่อนของตนเอง	22	27
4.3 วิเคราะห์ความสอดคล้องของผลงานกับเป้าหมาย	21	27
4.4 ประเมินผลงานเปรียบเทียบกับเกณฑ์	17	28
4.5 ใช้ข้อมูลย้อนกลับในการพัฒนาตนเอง	22	27

จากตาราง พบว่านักศึกษามีการปฏิบัติกิจกรรมในกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบในการประเมินครั้งที่ 2 มากกว่าครั้งที่ 1 โดยในด้านการประเมินผลที่เกี่ยวกับการสะท้อนคิดในวิธีการพัฒนาผลงานและการประเมินผลงานเปรียบเทียบกับเกณฑ์ และในด้านการวางแผนที่เกี่ยวกับการกำหนดวัตถุประสงค์และการกำหนดมาตรฐานของงาน นักศึกษามีการปฏิบัติเพิ่มสูงขึ้นอย่างชัดเจน ส่วนในด้านการจัดระบบระเบียบและการดำเนินงาน มีการปฏิบัติเพิ่มสูงขึ้นเพียงเล็กน้อย ยกเว้นการบูรณาการทฤษฎีสู่สถานการณ์จึงมีการปฏิบัติเพิ่มขึ้นมาก

ตารางที่ 35 แสดงผลการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมในกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบของ
นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองเป็นรายบุคคล (คะแนนเต็ม 17)

คนที่	ประเมินครั้งที่ 1	ระดับคุณภาพ	ประเมินครั้งที่ 2	ระดับคุณภาพ
	คะแนน		คะแนน	
1	10	พอใช้	14	ดี
2	7	ต้องปรับปรุง	14	ดี
3	10	พอใช้	12	พอใช้
4	4	ต้องปรับปรุง	14	ดี
5	9	ต้องปรับปรุง	13	ดี
6	10	พอใช้	13	ดี
7	12	พอใช้	14	ดี
8	11	พอใช้	12	พอใช้
9	11	พอใช้	13	ดี
10	11	พอใช้	14	ดี
11	11	พอใช้	15	ดี
12	10	พอใช้	14	ดี
13	9	ต้องปรับปรุง	12	พอใช้
14	10	พอใช้	17	ดีมาก
15	7	ต้องปรับปรุง	17	ดีมาก
16	9	ต้องปรับปรุง	17	ดีมาก
17	7	ต้องปรับปรุง	15	ดี
18	9	ต้องปรับปรุง	15	ดี
19	6	ต้องปรับปรุง	12	พอใช้
20	11	พอใช้	14	ดี
21	9	ต้องปรับปรุง	12	พอใช้
22	10	พอใช้	17	ดีมาก
23	13	ดี	13	ดี
24	11	พอใช้	17	ดีมาก
25	14	ดี	14	ดี
26	13	ดี	13	ดี
27	11	พอใช้	16	ดีมาก
28	11	พอใช้	17	ดีมาก
29	11	พอใช้	14	ดี
30	12	พอใช้	14	ดี
รวม	9.97	พอใช้	14.27	ดี

จากตาราง พบว่านักศึกษามีการปฏิบัติกิจกรรมในกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบในการประเมินครั้งที่ 2 สูงกว่าครั้งที่ 1 และแสดงความก้าวหน้าในกระบวนการทำงานอย่างชัดเจน โดยพบว่าการประเมินครั้งที่ 1 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้และต้องปรับปรุง เมื่อประเมินครั้งที่ 2 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี ไม่มีนักศึกษาที่มีการปฏิบัติในระดับที่ต้องปรับปรุงเลย

ตารางที่ 36 การเปรียบเทียบผลการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมในกระบวนการทำงาน
 อย่างเป็นระบบของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง

ครั้งที่ ประเมิน	จำนวน (ร้อยละ) ของนักศึกษาตามระดับคุณภาพของการปฏิบัติกิจกรรม				ระดับคุณภาพ โดยรวม
	ดีมาก ****	ดี ***	พอใช้ **	ต้องปรับปรุง *	
1	0 (0.00)	3(10.00)	17(56.67)	10(33.33)	9.97 พอใช้
2	7 (23.33)	18(60.00)	5(16.67)	0 (0.00)	14.27 ดี

จากตาราง พบว่านักศึกษามีการปฏิบัติกิจกรรมในกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบในการประเมินครั้งที่ 2 มากกว่าครั้งที่ 1 โดยพบว่าการประเมินครั้งที่ 1 นักศึกษามีการปฏิบัติกิจกรรมในกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 56.67 รองลงมาอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 33.33 และในการประเมินครั้งที่ 2 นักศึกษามีการปฏิบัติอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาในอยู่ระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 23.33 และไม่มีนักศึกษาที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงเลย

สรุปได้ว่า นักศึกษาพยาบาลที่ใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญา สังคมมีการปฏิบัติในกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ในการประเมินครั้งที่ 1 และการประเมินครั้งที่ 2 แสดงให้เห็นการพัฒนาในกระบวนการทำงานอย่างชัดเจนในทุกด้าน และจากการพิจารณานักศึกษาเป็นรายบุคคลพบว่า นักศึกษามีการพัฒนากระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบเพิ่มสูงขึ้นและแสดงความก้าวหน้าอย่างชัดเจน

2.1.5 การรับรู้สมรรถนะแห่งตนของนักศึกษาพยาบาล

การวิเคราะห์การรับรู้สมรรถนะแห่งตนของนักศึกษากลุ่มทดลอง ในช่วงก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ด้วยวิธีวิเคราะห์เนื้อหา จำแนกข้อมูลและแจกแจง จากการศึกษาเขียนอนุทินสะท้อนคิดต่อผลงาน การสะท้อนคิดต่อตนเอง ที่แสดงถึงการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการเรียนรู้และการปฏิบัติต่าง ๆ ปรากฏข้อมูลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 37 การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการเรียนรู้ก่อนใช้ระบบการเรียนการสอน

รายการ	จำนวนนับ (N=30)
1. ไม่มีความมั่นใจในการเรียนรู้ด้วยตนเอง	16
2. ไม่มั่นใจ/ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น	12
3. การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นสิ่งที่ยาก	8
4. กลัวที่จะต้องเรียนด้วยตนเอง	7
5. กลัวว่าจะไม่สามารถสร้างผลงานได้	6
6. กลัวต้องทำงานมาก	5
7. อยากเรียนด้วยวิธีการใหม่ ๆ	3
8. โชคดีที่ได้เรียนในระบบการเรียนการสอนนี้	2
9. กลัวว่าจะไม่ได้รับความรู้เท่าเพื่อนกลุ่มปกติ	2
10. การเรียนรู้ด้วยตนเองต้องใช้ความอดทนและขยัน	1
11. กังวลที่ต้องเรียนกับเพื่อนที่เก่งกว่า	1
12. สับสนและท้อแท้ตั้งแต่เริ่ม	1
13. ทำทนายความสามารถดี	1
14. คงจะสามารถพัฒนาตนเองได้ตามที่ตั้งใจ	1
15. กลัวว่าจะไม่สามารถประเมินตนเองได้	1

จากตาราง พบว่านักศึกษาในกลุ่มทดลองก่อนการใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม ส่วนใหญ่ยังไม่มี ความมั่นใจในการเรียนรู้ด้วยตนเอง (16 คน) ไม่มั่นใจในการแสดงความคิดเห็น (12 คน) แต่มีนักศึกษาเป็นส่วนน้อยที่สนใจในการเรียนการสอนระบบนี้ โดยแสดงความรู้สึกว่าอยากเรียนด้วยวิธีการใหม่ ๆ (3 คน) และเห็นว่าตนเองโชคดีที่ได้เรียนในระบบการเรียนการสอนนี้ (2 คน)

ตารางที่ 38 การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการเรียนรู้ภายหลังการใช้ระบบการเรียนการสอน

รายการ	จำนวนนับ (N=30)
1. มั่นใจในการแสดงความคิดเห็นมากขึ้น	19
2. ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาและตัดสินใจมากขึ้น	18
3. สามารถทำงานกลุ่มได้ดีขึ้น	16
4. มั่นใจในการปฏิบัติการพยาบาลมากขึ้น	16
5. มั่นใจในการลงมือทำงานด้วยตนเองมากขึ้น	15
6. มั่นใจว่ามีการคิดอย่างไตร่ตรองรอบคอบมากขึ้น	14
7. มั่นใจในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมากขึ้น	14
8. นำไปใช้กับการเรียนวิชาอื่น ๆ ได้มาก	9
9. ใจกว้าง ยอมรับเหตุผลของผู้อื่นได้มากขึ้น	9
10. พึงพาตนเองได้มากขึ้น	8
11. สามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง	4
12. เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และจดจำได้ดี	4
13. พัฒนาการอ่านได้มากขึ้น	3
14. ค้นพบความสามารถที่ตนเองไม่เคยรู้ว่ามี	3
15. มีความกระตือรือร้นมากขึ้น	2
16. ยังไม่ค่อยมั่นใจกับการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	2

จากตาราง พบว่านักศึกษากลุ่มทดลองหลังการใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม ส่วนใหญ่มีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นมากขึ้น (19 คน) ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาและตัดสินใจมากขึ้น (18 คน) แต่ยังมีนักศึกษาเป็นส่วนน้อยที่ยังไม่ค่อยมีความมั่นใจในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง (2 คน)

สรุปได้ว่า นักศึกษาพยาบาลที่ใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมมีการรับรู้สมรรถนะแห่งตนเพิ่มมากขึ้น โดยพบว่าก่อนการสอนนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีความมั่นใจในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และไม่มั่นใจในการแสดงความคิดเห็น แต่ภายหลังการใช้ระบบการเรียนการสอน จะพบว่านักศึกษามีการเปลี่ยนแปลงการรับรู้ที่มีต่อการเรียนด้วยการกำกับตนเองกล่าวคือ มีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นและใช้เหตุผลในการแก้ปัญหามากขึ้น

2.2 ผลงานที่แสดงความสามารถของนักศึกษาพยาบาล

ผลงานที่แสดงความสามารถของนักศึกษาพยาบาล วิเคราะห์จากการประเมินผลงานของนักศึกษาแต่ละชั้นที่นักศึกษาพัฒนาขึ้นเพื่อแสดงความสามารถในแต่ละด้าน โดยผู้สอนและผู้ช่วยสอน ตลอดช่วงเวลาของการพัฒนาพอร์ตโฟลิโอ ซึ่งประกอบด้วย ผลงานที่แสดงความสามารถในด้านต่าง ๆ คือ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีการประเมิน 3 ครั้ง ผลงานที่แสดงความสามารถด้านทักษะการใช้กระบวนการพยาบาล และการทำงานอย่างเป็นระบบ 2 ครั้ง (เกณฑ์การประเมินนำเสนอในภาคผนวก)

2.2.1 ผลการวิเคราะห์ผลงานที่แสดงความสามารถด้านการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง พิจารณาแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยที่แสดงระดับคุณภาพดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย	สัญลักษณ์
3.34-4.00	ผลงานแสดงการศึกษาค้นคว้าอยู่ในระดับดีมาก	****
2.67-3.33	ผลงานแสดงการศึกษาค้นคว้าอยู่ในระดับดี	***
2.01-2.66	ผลงานแสดงการศึกษาค้นคว้าอยู่ในระดับพอใช้	**
1.00-2.00	ผลงานแสดงการศึกษาค้นคว้าอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง	*

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 39 การเปรียบเทียบการประเมินผลงานที่แสดงความสามารถด้านการศึกษาค้นคว้า
ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง

ประเมินครั้งที่	จำนวนนักศึกษา (ร้อยละ) ตามระดับคุณภาพของผลงาน				ระดับคุณภาพ โดยรวม
	ดีมาก ****	ดี ***	พอใช้ **	ต้องปรับปรุง *	
1 (มโนทัศน์ที่ 1)	0 (0.00)	0 (0.00)	15 (50.00)	15 (50.00)	1.50 ต้องปรับปรุง
2 (มโนทัศน์ที่ 2)	0 (0.00)	9 (30.00)	17 (56.67)	4 (13.33)	2.17 พอใช้
3 (มโนทัศน์ที่ 3)	2 (6.67)	22 (73.33)	6 (20.00)	0 (0.00)	2.87 ดี

จากตาราง พบว่านักศึกษามีการพัฒนาผลงานที่แสดงความสามารถในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จากการประเมินครั้งที่ 1 ส่วนใหญ่ผลงานอยู่ในระดับพอใช้และต้องปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 50.00 ตามลำดับ การประเมินครั้งที่ 2 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 56.67 การประเมินครั้งที่ 3 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 73.33 และระดับคุณภาพโดยรวมของผลงานจากการประเมินครั้งที่ 1, 2 และ 3 อยู่ในระดับต้องปรับปรุงพอใช้ และดีตามลำดับ

สรุปได้ว่า นักศึกษาที่ใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม โดยใช้ฟอรัมโฟลีโอ สามารถพัฒนาผลงานที่แสดงความสามารถในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มีระดับคุณภาพที่สูงขึ้นจากการประเมินในแต่ละครั้ง ซึ่งมีความสอดคล้องกับการปฏิบัติกิจกรรมในกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ที่นักศึกษามีการปฏิบัติเพิ่มมากขึ้นและแสดงให้เห็นการพัฒนาอย่างชัดเจนเช่นกัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2.2 ผลการวิเคราะห์ผลงานที่แสดงความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
พิจารณาแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยที่แสดงระดับคุณภาพดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย	สัญลักษณ์
3.34-4.00	ผลงานแสดงการคิดอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับดีมาก	****
2.67-3.33	ผลงานแสดงการคิดอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับดี	***
2.01-2.66	ผลงานแสดงการคิดอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับพอใช้	**
1.00-2.00	ผลงานแสดงการคิดอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง	*

ตารางที่ 40 การเปรียบเทียบการประเมินผลงานที่แสดงความสามารถด้านการคิด
อย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง

ประเมิน ครั้งที่	จำนวนนักศึกษา (ร้อยละ) ตามระดับคุณภาพของผลงาน				ระดับคุณภาพ โดยรวม
	ดีมาก ****	ดี ***	พอใช้ **	ต้องปรับปรุง *	
1	0 (0.00)	0 (0.00)	30 (100.00)	0 (0.00)	2.00 ต้องปรับปรุง
2	0 (0.00)	3 (10.00)	27 (90.00)	0(0.00)	2.10 พอใช้
3	0 (0.00)	17 (56.67)	13 (43.33)	0(0.00)	2.57 พอใช้

จากตาราง พบว่านักศึกษามีการพัฒนาผลงานที่แสดงความสามารถในการคิดอย่างมี
วิจารณญาณ อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 100 ในการประเมินครั้งที่ 1 การประเมินครั้งที่ 2
ผลงานนักศึกษาส่วนใหญ่ยังอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 90.00 รองลงมาอยู่ในระดับดี
คิดเป็นร้อยละ 10.00 และในการประเมินครั้งที่ 3 ส่วนใหญ่ผลงานอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ
56.67 และการประเมินคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงในครั้งที่ 1 และระดับพอใช้
ในครั้งที่ 2 และ 3 แต่ในครั้งที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้น

สรุปได้ว่า นักศึกษาที่ใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมโดย
ใช้ฟอร์ทโฟลิโอ สามารถพัฒนาผลงานที่แสดงความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีระดับ
คุณภาพที่สูงขึ้นจากการประเมินในแต่ละครั้ง แต่ระดับคุณภาพของผลงานยังมีระดับที่ไม่สูงนัก
ดังจะพบว่าไม่มีนักศึกษาที่สามารถพัฒนาผลงานได้ในระดับดีมากเลย และผลงานโดยรวมใน
การประเมินครั้งที่ 3 ยังคงอยู่ในระดับพอใช้

2.2.3 ผลการวิเคราะห์ผลงานที่แสดงความสามารถด้านการใช้กระบวนการพยาบาล พิจารณาแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยที่แสดงระดับคุณภาพดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย	สัญลักษณ์
3.34-4.00	ผลงานแสดงการใช้กระบวนการพยาบาลอยู่ในระดับดีมาก	****
2.67-3.33	ผลงานแสดงการใช้กระบวนการพยาบาลอยู่ในระดับดี	***
2.01-2.66	ผลงานแสดงการใช้กระบวนการพยาบาลอยู่ในระดับพอใช้	**
1.00-2.00	ผลงานแสดงการใช้กระบวนการพยาบาลอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง	*

ตารางที่ 41 การเปรียบเทียบการประเมินผลงานที่แสดงความสามารถด้านการใช้กระบวนการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง

ประเมินครั้งที่	จำนวนนักศึกษา (ร้อยละ) ตามระดับคุณภาพของผลงาน				ระดับคุณภาพโดยรวม
	ดีมาก ****	ดี ***	พอใช้ **	ต้องปรับปรุง *	
1	0 (0.00)	13 (43.33)	12 (40.00)	5 (16.67)	2.27 พอใช้
2	4 (13.33)	20 (66.67)	4 (13.33)	2 (6.67)	2.87 ดี

จากตาราง พบว่านักศึกษามีการพัฒนาผลงานที่แสดงความสามารถในด้านการใช้กระบวนการพยาบาลในการประเมินครั้งที่ 1 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 43.33 รองลงมาอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 40.00 ในการประเมินครั้งที่ 2 ผลงานนักศึกษามีระดับคุณภาพดี คิดเป็นร้อยละ 66.67 และคุณภาพโดยรวมในครั้งที่ 1 และ 2 อยู่ในระดับพอใช้และดี ตามลำดับ

สรุปได้ว่า นักศึกษาที่ใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม โดยใช้ฟอรั่มโฟลีโอ สามารถพัฒนาผลงานที่แสดงความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล มีระดับคุณภาพที่สูงขึ้นจากการประเมินในแต่ละครั้ง ซึ่งจะเห็นว่าการพัฒนาผลงานและการปฏิบัติการใช้กระบวนการพยาบาลมีการพัฒนาที่สอดคล้องกันและเพิ่มสูงขึ้นอย่างชัดเจนทั้ง 2 ประการ

2.2.4 ผลการวิเคราะห์ผลงานที่แสดงความสามารถในด้านการทำงาน
 อย่างเป็นระบบ พิจารณาแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยที่แสดงระดับคุณภาพดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย	สัญลักษณ์
3.34-4.00	ผลงานแสดงการทำงานอย่างเป็นระบบอยู่ในระดับดีมาก	****
2.67-3.33	ผลงานแสดงการทำงานอย่างเป็นระบบอยู่ในระดับดี	***
2.01-2.66	ผลงานแสดงการทำงานอย่างเป็นระบบอยู่ในระดับพอใช้	**
1.00-2.00	ผลงานแสดงการทำงานอย่างเป็นระบบอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง	*

ตารางที่ 42 การเปรียบเทียบการประเมินผลงานที่แสดงความสามารถด้านการทำงาน
 อย่างเป็นระบบของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง

ประเมิน ครั้งที่	จำนวนนักศึกษา (ร้อยละ) ตามระดับคุณภาพของผลงาน				ระดับคุณภาพ โดยรวม
	ดีมาก ****	ดี ***	พอใช้ **	ต้องปรับปรุง *	
1	0 (0.00)	7 (23.33)	23 (76.67)	0 (0.00)	2.23 พอใช้
2	7 (23.33)	23 (76.67)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.23 ดี

จากตาราง พบว่านักศึกษามีการพัฒนาผลงานที่แสดงความสามารถด้านการทำงาน
 อย่างเป็นระบบ จากการประเมินครั้งที่ 1 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 76.67
 และเมื่อประเมินครั้งที่ 2 พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 76.67 และการ
 ประเมินโดยรวมในครั้งที่ 1 และ 2 อยู่ในระดับพอใช้ และดี ตามลำดับ

สรุปได้ว่า นักศึกษาที่ใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม
 โดยใช้ฟอร์ทโฟลิโอ สามารถพัฒนาผลงานที่แสดงความสามารถในการทำงานอย่างเป็นระบบ มี
 ระดับคุณภาพที่สูงขึ้นจากการประเมินในแต่ละครั้ง ซึ่งมีความสอดคล้องกับการปฏิบัติกิจกรรมใน
 กระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบอย่างชัดเจน

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณลักษณะจากฟอร์ทโฟลิโอของนักศึกษาพยาบาลในกลุ่มทดลอง

การเรียนการสอนในระบบการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมโดยใช้ฟอร์ทโฟลิโอในครั้งนี้ นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองจะมีการเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กับการพัฒนาฟอร์ทโฟลิโอของแต่ละบุคคล ในกระบวนการเรียนรู้นักศึกษาจะได้มีการแสดงความรู้สึกนึกคิด การสะท้อนคิดต่อตนเอง ทั้งในด้านกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาผลงานในรูปการเขียนอนุทินสะท้อนคิด ซึ่งจากการวิเคราะห์ฟอร์ทโฟลิโอของนักศึกษาพยาบาล ได้ข้อค้นพบที่เกี่ยวกับคุณลักษณะของนักศึกษา ก่อนการใช้ระบบการเรียนการสอน ความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนรู้ในระบบการเรียนการสอน การระบุดีเด่นของนักศึกษาที่ต้องการพัฒนาจากการประเมินตนเอง วิธีการเรียนรู้ที่นักศึกษา เห็นว่าเป็นประโยชน์ในระบบการเรียนการสอน ดังรายละเอียดที่เสนอดังต่อไปนี้

สถาบันวิทย์บริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 43 คุณลักษณะของนักศึกษา ก่อนเข้าสู่ระบบการเรียนการสอน

หน่วยย่อย	รายการ	จำนวนนับ (N=30)
คุณลักษณะที่ไม่ส่งเสริมการเรียนรู้	1. ไม่ชอบการแสดงความคิดเห็น	12
	2. ชอบการเรียนการสอนที่มีครูป้อนความรู้ให้มากกว่า	9
	3. ไม่ชอบการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	8
	4. ไม่ชอบใช้ความคิด	6
	5. ชอบการเรียนที่ไม่ต้องชวนช่วยด้วยตนเองมากนัก	6
	6. ไม่ชอบการอ่านหนังสือ	4
	7. ไม่มีความกระตือรือร้นต่อการเรียนมาแต่เดิม	2
	8. ไม่ชอบการเขียน	2
	9. ชี้แจงทำงาน ชอบสะสมงาน	2
	10. ไม่ชอบเข้าหาปัญหาจะแก้ไขเมื่อมีความจำเป็นเท่านั้น	1
	11. ไม่มีประสบการณ์ในการเรียนเป็นกลุ่ม	1
	12. ไม่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง	1
	13. คิดได้แต่ไม่รู้จะสื่อให้ผู้อื่นฟังอย่างไร	1
คุณลักษณะที่ส่งเสริมการเรียนรู้	1. ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น	8
	2. ชอบการเรียนรู้และการคิดที่มีอิสระ	5
	3. ชอบการแสดงความคิดเห็น/โต้แย้ง	1
	4. ไม่ชอบจดเนื้อหาที่ไม่ใช่ความคิดของตนเอง	1
	5. กระตือรือร้นต่อการเรียนด้วยตนเอง	1

จากตาราง พบว่านักศึกษาก่อนการใช้ระบบการเรียนการสอนมีคุณลักษณะส่วนบุคคลที่ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองหลายประการ ได้แก่ จะพบว่ามีนักศึกษามากกว่า 10 คน ไม่ชอบแสดงความคิดเห็น (12 คน) ชอบการเรียนการสอนที่มีครูป้อนความรู้ให้มากกว่า (9 คน) และไม่ชอบการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง (8 คน) แต่ยังมีนักศึกษบางส่วนที่มีคุณลักษณะที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในระบบการเรียนการสอนหลายประการ ได้แก่ การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น (8 คน) และชอบการเรียนรู้และการคิดที่มีอิสระ (5 คน)

ตารางที่ 44 ความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนรู้และการสร้างผลงานของนักศึกษาพยาบาล
ขณะใช้ระบบการเรียนการสอน

หน่วยย่อย	รายการ	จำนวนนับ (N=30)
การกำหนดจุด มุ่งหมาย	1. การกำหนดจุดมุ่งหมายทำให้งานสำเร็จตามที่ต้องการ	8
	2. การกำหนดจุดมุ่งหมายทำให้เกิดความพยายามมากขึ้น	2
	3. การกำหนดจุดมุ่งหมายสามารถแก้ปัญหาการทำงานได้	2
	4. การกำหนดจุดมุ่งหมายทำให้งานมีขั้นตอนที่ชัดเจน	2
	5. การกำหนดจุดมุ่งหมายแสดงถึงการเริ่มต้นตัดสินใจด้วยตนเอง	2
	6. การกำหนดจุดมุ่งหมายทำให้มีความมั่นใจที่จะทำงานให้สำเร็จ	2
	7. การกำหนดจุดมุ่งหมายทำให้งานไม่ยากอย่างที่คิด	2
การวางแผน ด้วยตนเอง	1. การวางแผนด้วยตนเองทำให้ผลงานออกมาดี	8
	2. การวางแผนด้วยตนเองทำให้งานเสร็จทันเวลา	8
	3. การวางแผนด้วยตนเองทำให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในกลุ่ม	2
	4. การวางแผนด้วยตนเองทำให้รับผิดชอบงานมากขึ้น	2
	5. การวางแผนทำให้เป็นพยาบาลที่มีความชำนาญมากขึ้น	2
	6. การวางแผนด้วยตนเองทำให้ปรับปรุงงานได้ตรงจุด	1
การได้รับ ข้อมูล ป้อนกลับ	1. การได้รับข้อมูลย้อนกลับจากผู้สอนทำให้การทำงานพัฒนาขึ้น	12
	2. การได้รับข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนทำให้งานพัฒนาขึ้น	10
	3. การประเมินจากเพื่อนและครูทำให้กระตือรือร้นมากขึ้น	3
	4. ข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนทำให้เกิดการปรับตัวและพัฒนาตน	3
	5. การที่ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับมีผลต่อการพัฒนาความคิด	3
การประเมิน ตนเอง	1. การประเมินตนเองทำให้มีการพัฒนาบุคลิกส่วนตัว	10
	2. การประเมินตนเองทำให้รู้จักตัวเองมากขึ้น	6
	3. การรู้จักอ่อนแอกและข้อผิดพลาดทำให้พัฒนาได้ตรงจุด	6
	4. การประเมินตนเองทำให้ทำงานได้ตามเกณฑ์	5
	5. การประเมินตนเองทำให้มีการพัฒนาด้านความคิด	2
	6. การประเมินตนเองสำคัญกว่าผู้อื่นประเมิน	2

ตารางที่ 44 (ต่อ)

หน่วยย่อย	รายการ	จำนวนนับ (N=30)
การได้เห็น แบบอย่าง	1. การเห็นแบบอย่างจากเพื่อนสามารถนำมาพัฒนาตนเองได้	14
	2. การเห็นแบบอย่างจากเพื่อนสามารถนำมาพัฒนาวิธีการทำงาน	13
	3. การเห็นแบบอย่างจากเพื่อนทำให้เกิดความพยายามแข่งขัน	7
	4. การเปรียบเทียบตนเองกับเพื่อนทำให้เกิดการพัฒนาตนเอง	5
	5. การเห็นแบบอย่างจากเพื่อนทำให้โลกทัศน์กว้างขึ้น	2
	6. การเห็นแบบอย่างจากเพื่อนทำให้มีแรงบันดาลใจในการทำงาน	1
การสร้าง ผลงาน	1. การศึกษาผู้ป่วยเป็นสิ่งแปลกใหม่	11
	2. การแก้ปัญหาให้ผู้ป่วยได้เป็นสิ่งที่น่าภูมิใจ	11
	3. การศึกษาผู้ป่วยจริงทำให้เห็นภาพการพยาบาลชัดเจน	6
	4. สถานการณ์จริงกระตุ้นการคิดให้ดีมาก	5
	5. การวิเคราะห์อุบัติการณ์ทำให้เห็นปัญหาที่แท้จริง	4
	6. การวิเคราะห์อุบัติการณ์ทำให้สามารถนำความรู้ไปใช้ได้ทันที	3
	7. การเขียนบทความทำให้รู้จักปัญหาผู้ป่วยได้ชัดเจน	3
	8. การเปรียบเทียบผู้ป่วยจริงกับทฤษฎีทำให้เข้าใจมากขึ้น	2
	9. มีความภาคภูมิใจในการวางแผนการพยาบาล	2
	10. มีความภาคภูมิใจในการนำเสนอผลงาน	2

จากตาราง พบว่าในขณะที่นักศึกษามีการพัฒนาพอร์ทโฟลิโอไปพร้อม ๆ กับการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของรายวิชา นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการกำหนดจุดมุ่งหมายทำงานสำเร็จตามที่ต้องการ (8 คน) การวางแผนด้วยตนเองทำให้ผลงานออกมามี (8 คน) การได้รับข้อมูลป้อนกลับจากผู้สอนทำให้การทำงานพัฒนาขึ้น (12 คน) การประเมินตนเองทำให้มีการพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตัว (10 คน) และการเห็นแบบอย่างที่ดีจะสามารถนำมาพัฒนาตนเองได้ (14 คน)

ตารางที่ 45 การระบุจุดอ่อนของนักศึกษาที่ต้องการพัฒนาตลอดกระบวนการเรียนรู้

รายการ	จำนวนนับ (N=30)
1. ทักษะการรวบรวมข้อมูล	12
2. ทักษะการสื่อสาร	11
3. การใช้เวลาในการสร้างผลงาน	4
4. ความเชื่อมั่นกล้าทำสิ่งใหม่มากขึ้น	4
5. การทำความเข้าใจปัญหาอย่างครอบคลุม	4
6. ทักษะการเขียน	3
7. การอ้างอิงให้นำเชื่อถือ	3
8. การปรับตัวในการทำงานกลุ่ม	3
9. การพูดอย่างมีเหตุผล	2
10. การนำเสนอข้อมูล	1
11. การวิเคราะห์ปัญหาผู้ป่วย	1
12. การประเมินตนเอง	1

จากตาราง พบว่านักศึกษาสามารถระบุจุดอ่อนของตนเองที่ต้องการพัฒนาได้จากการประเมินตนเองอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีจุดอ่อนที่ต้องการพัฒนาในด้านทักษะในการเก็บรวบรวมข้อมูล (12 คน) รองลงมาต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสาร (11 คน) และทักษะในการใช้เวลาสร้างผลงาน (4 คน) ตามลำดับ

ตารางที่ 46 วิธีการเรียนรู้ที่มีประโยชน์ต่อการเรียนในระบบการเรียนการสอน

รายการ	จำนวนนับ (N=30)
1. การใช้ความพยายามในการค้นคว้าอย่างต่อเนื่องทำให้รู้สิ่งใหม่ ๆ	8
2. การแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนมีประโยชน์	8
3. คำแนะนำจากผู้สอนเป็นสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่สำคัญ	7
4. ยอมรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่นเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์	7
5. การร่วมมือกันระหว่างนักศึกษาทำให้งานมีประสิทธิภาพ	6
6. พยายามเข้าพบ พูดคุยกับอาจารย์ผู้สอน	3
7. การสัมผัสผู้ป่วยจริงทำให้เห็นคุณค่าของการพยาบาล	3
8. การบริหารเวลาเป็นสิ่งจำเป็นมาก	3
9. การฝึกฝนตนเองอย่างต่อเนื่องมีความสำคัญ	3
10. พยายามทำความเข้าใจผู้อื่น (เพื่อน-อาจารย์)	2
11. การฝึกเขียนบทความทำให้เข้าใจผู้ป่วยมากขึ้น	2
12. กล้าเผชิญปัญหา และหาทางแก้ไขทันที	2
13. ทักษะการสื่อสารเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญมาก	2
14. การมองหาจุดอ่อนของตนเองทำให้พัฒนาตรงจุด	2
15. การฟังให้ประโยชน์มากมายไม่แพ้การพูด	2
16. การระดมสมองทำให้ได้วิธีการหลากหลาย	2
17. การทำงานด้วยตนเองต้องทุ่มเทเป็น 2 เท่า	1

จากตาราง พบว่าภายหลังการเรียนรู้ในระบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น นักศึกษาได้ค้นพบกลวิธี/วิธีการเรียนรู้ที่สำคัญและมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้และการปฏิบัติวิชาชีพ การพยาบาลหลายประการ กล่าวคือนักศึกษามีความคิดเห็นว่าการใช้ความพยายามในการค้นคว้าอย่างต่อเนื่องทำให้รู้สิ่งใหม่ ๆ (8 คน) รองลงมามีความคิดเห็นว่าการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนมีประโยชน์ (8 คน) และคำแนะนำจากผู้สอนเป็นสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่สำคัญ (7 คน) ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณลักษณะของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองที่เรียนรู้ในระบบการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น นักศึกษาที่มีคะแนนในรายวิชาสูงสุด 5 คนแรก พบว่านักศึกษามีคุณลักษณะที่สำคัญคือ ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ชอบการแสดงความคิดเห็น มีความมุ่งมั่นในการทำงานให้สำเร็จ ชอบการศึกษาค้นคว้า ในขณะที่เดียวกับที่นักศึกษาอาจมีความรู้สึกที่ไม่มั่นใจในการเรียนรู้ด้วยตนเองและไม่มั่นใจในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งจากการสะท้อนคิดของนักศึกษาจะพบว่า นักศึกษามีความรู้สึกก่อนการเรียนในระบบแตกต่างกันมาก เช่น

นักศึกษามีความคิดว่า “อยากเรียนในกลุ่มนี้ ดีใจมาก ๆ ยังมีความกังวลว่าจะทำไม่ได้ แต่มีความมั่นใจในตัวผู้สอน น่าสนุกในแง่ที่เพิ่มความอิสระในการเรียนมากขึ้น ไม่ถูกจำกัดความคิด และคิดว่าการเรียนรู้ผลการพัฒนาของตนเองดีกว่าการคิดเป็นเกรดหรือดีค่าเป็นคะแนน”

“ตื่นเต้นและดีใจที่ได้เรียนรู้ในระบบใหม่ รั้วว่างานหนัก แต่เมื่อคิดถึงผลที่ได้รับก็คิดว่าคุ้มค่าอยากเป็นพยาบาลที่มีประสิทธิภาพ.....คิดว่าตนเองโชคดีและจะพยายามพัฒนาตนเองตามที่ตั้งใจไว้”

นักศึกษาบางคนอาจมีความรู้สึกไม่มั่นใจในการเรียนรู้ตั้งแต่เริ่มแรก “รู้สึกว่าการเรียนด้วยตนเอง ต้องใช้ความพยายาม ความขยัน และความตั้งใจสูง ไม่แน่ใจว่าจะทำได้หรือเปล่า คิดว่ายาก ไม่มั่นใจในตนเอง”

“มีความรู้สึกไม่มั่นใจว่าจะทำได้หรือไม่ จะให้ผลดีแตกต่างจากเพื่อนหรือไม่ และจะได้อะไรจากการเรียนแบบนี้”

เมื่อนักศึกษากำลังเรียนรู้โดยใช้ระบบการเรียนการสอน พบว่านักศึกษามีความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป ได้แก่ นักศึกษาบางคนสะท้อนคิดว่า “ภูมิใจที่ได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ได้มีการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีกการรับฟังและการเสนอความคิดเห็น รับรู้ได้ว่าตนเองมีความสามารถเพิ่มขึ้นในการวางแผน.....”

“รู้สึกดี ถึงแม้บางทีงานค่อนข้างจะมากและยากพอสมควร แต่เพราะความตั้งใจมีอยู่มากและไม่รู้สึกท้อถอย รู้สึกว่าตนเองได้รับความรู้เยอะและจดจำได้มากกว่าวิชาอื่น ๆ เพราะถ้ายังเป็นข้อมูลที่เราหาเองด้วยแล้วยิ่งเข้าใจและจำได้ แม้จะเป็นข้อมูลที่เพื่อนหามาก็เข้าใจ เพราะจะคอยตั้งใจฟังคำตอบโดยอัตโนมัติ เหมือนกับว่าถ้าเรามีปัญหาเราก็ย่อมอยากรู้คำตอบเป็นธรรมดา.....รู้สึกดีที่ครูผู้สอนไม่เคยทอดทิ้ง คอยให้คำแนะนำและรับฟังข้อคิดเห็นตลอดเวลา.....การสะท้อนกลับความคิดทำให้มีการพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ กล้าที่จะลองเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆเพราะมีคนคอยชี้แนะ.....ดูแลความเป็นไปของผลงาน เป็นความโชคดีจริง ๆ ที่ได้เรียนวิธีนี้”

ในกระบวนการทำงาน นักศึกษาให้ความคิดเห็นว่า “การกำหนดจุดมุ่งหมายมีผลต่อการเรียนมาก.....ทำให้เรารู้อยู่เสมอว่าเราจะไปที่ใด ยิ่งได้กำหนดด้วยตนเองแล้วด้วย เป็นเหมือนแรงผลักดันอันยิ่งใหญ่ที่ทำให้เดินไปเอง ไม่ใช่คอยแต่รับฟังคำสั่งที่มีคนกำหนดให้ตลอดเวลา แบบนี้น่าเบื่อและทำให้เกิดแรงเฉื่อย เพราะมนุษย์ชอบทำอะไรเพื่อตนเอง”

“การวางแผนการทำงาน....เป็นสิ่งที่ต้องทำด้วยตนเองอีกเหมือนกันเพราะใครจะรู้จักตัวเรามากกว่าตัวเราเอง.....เราต้องวางแผนตามที่ตัวเรานัดเพื่อให้สู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ และยังสามารถนำไปใช้ได้กับวิชาอื่น ๆ และสิ่งอื่น ๆ ในชีวิตประจำวัน ทำให้การวางแผนปฏิบัติได้จริง และได้ผลอย่างแท้จริง”

“การได้รับข้อมูลย้อนกลับจากผู้สอนและเพื่อน ๆ มีผลต่อการพัฒนาตนเองมากมาย เหมือนกระจกเงาสสะท้อนผลงานที่ทำไป.....ถ้าไม่มีวิธีการนี้ก็อาจทำให้เราไม่รู้จุดบกพร่องที่ตนเองมองไม่เห็น”

จะเห็นได้ว่านักศึกษาที่มีคะแนนสูงสุด 5 คนแรก ต่างมีความหลากหลายในความสามารถ ความชอบ ความรู้สึกและความคิดเห็นต่อการปฏิบัติที่แตกต่างกันออกไป แต่ภายหลังการใช้ระบบการเรียนการสอนแล้ว จะพบการสะท้อนคิดที่แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีการพัฒนาการคิดมากขึ้นกว่าเดิม มีความเชื่อมั่นและมีความมั่นใจในการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น และรับรู้ประโยชน์ของการเรียนรู้ด้วยตนเอง ดังรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 47 คุณลักษณะและการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาลที่ได้คะแนนสูงสุด 5 คนแรก

นักศึกษา คนที่ 1	ความรู้สึกก่อนเรียน	ความรู้สึกขณะเรียน	ความรู้สึกหลังเรียน
ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ชอบการพัฒนาตนเอง ชอบแสดงความคิดเห็น และซักถาม	ตื่นเต้นและตั้งใจที่ได้เรียนรู้ในระบบใหม่ รู้ว่าเป็นงานหนัก แต่เมื่อคิดถึงผลที่ได้รับ ก็คิดว่าน่าจะคุ้มค่า จะพยายามตั้งใจเรียน ให้ดีที่สุดเพราะอยาก เป็นพยาบาลที่มี ประสิทธิภาพและ สามารถช่วยเหลือผู้ป่วย ได้เต็มศักยภาพ กังวลใจในเรื่องวิธีการ เรียนรู้ แต่ก็ยังคิดว่า ตนเองโชคดีที่ได้เรียน ในระบบนี้	พยายามทำงานกลุ่มอย่าง เต็มความสามารถ ใช้ความ คิดอย่างมีเหตุผล พยายาม ปรับตัวกับการเรียนรู้ด้วย ตนเอง เห็นว่าการเป็น พยาบาลที่ดี มีความสำคัญ และมีคุณค่าอย่างยิ่ง คิดว่า ตนเองสามารถเรียนรู้ได้ดี ให้ความสนใจและปรึกษา อาจารย์อยู่เสมอ ๆ คิดว่า สามารถประเมินตนเองได้ ตรงจุดและพยายาม ปรับปรุงตนเองตามที่คิดว่า บกพร่อง	มีการพัฒนาการคิดมากขึ้น กว่าเดิม พยายามฝึกคิด ทุกสถานการณ์ มีความ สามารถในการค้นคว้าด้วย ตนเองในระดับหนึ่ง และ พบว่าสิ่งที่ค้นคว้ามา สามารถตอบคำถามและ แก้ปัญหาได้ดี โดยมีความ อยากรู้และแหล่งข้อมูลที่ดี สนับสนุน สิ่งที่ทำให้การ เรียนดีขึ้นกว่าเดิมก็คือ การได้รับคำแนะนำจาก ผู้สอน การบังคับตนเอง และการฝึกฝนตนเองอย่าง ต่อเนื่อง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 47 (ต่อ)

นักศึกษา คนที่ 2	ความรู้สึกก่อนเรียน	ความรู้สึกขณะเรียน	ความรู้สึกหลังเรียน
<p>ชอบแสดง ความคิดเห็น ชอบการศึกษา ค้นคว้า แต่ยังมี ความคิดไม่ ลึกซึ้งมากนัก</p>	<p>มีความรู้สึกไม่มั่นใจว่าจะทำได้ หรือไม่ ผลงานจะออกมา แบบใด จะให้ผลดีและมี ความแตกต่างจากเพื่อน หรือไม่ และจะได้อะไรจาก การเรียนแบบนี้</p>	<p>การพยายามกำหนด จุดมุ่งหมายการเรียนด้วย ตนเองทำให้มีพัฒนาการ ทางความคิดและมีการ วางแผนทุกครั้งว่าจะ ปฏิบัติอย่างไรต่อผู้ช่วย การได้รับข้อมูลจาก ครูและเพื่อนทำให้ สามารถแก้ไขข้อบกพร่อง ของตนเองได้ตรงจุด การประเมินตนเอง อยู่ตลอดเวลาทำให้รู้สึก ว่าตนเองมีความสามารถ ในระดับไหนแล้ว จะได้ พัฒนาให้เป็นไปตาม เกณฑ์ การได้เห็นแบบ อย่างการทำงานของ เพื่อนที่หลากหลาย สามารถดึงจุดดีของเพื่อน มาใช้ในการปรับปรุง ผลงาน</p>	<p>พอใจที่สามารถทำได้ ไม่ได้ยากอย่างที่คิด คิดว่าการเรียนแบบนี้ ให้ผลดีกว่า เพราะได้ ค้นคว้าด้วยตนเอง รู้จักคิดอย่างมีเหตุ มีผล มีแบบแผน พึ่งพาตนเองมากขึ้น เป็นบุคคลที่มี คุณภาพมากขึ้นและมี ประโยชน์มากสำหรับ การปฏิบัติการ พยาบาลที่จะสามารถ วิเคราะห์ปัญหา วางแผนและ แก้ปัญหาให้ผู้ป่วย ได้ตรงจุดมากขึ้น</p>

ตารางที่ 47 (ต่อ)

นักศึกษา คนที่ 3	ความรู้สึกก่อนเรียน	ความรู้สึกขณะเรียน	ความรู้สึกหลังเรียน
<p>ชอบการแสดง ความคิด แต่คิดว่ายังไม่ค่อย จะมีเหตุผลเท่าไร ชอบการศึกษา ค้นคว้าในสิ่งใหม่ ชอบหาคำตอบให้ กับคำถามที่ตนเอง ตั้งขึ้น</p>	<p>อยากเรียนในกลุ่มนี้ ดีใจมาก ๆ แต่มีความ กังวลว่าจะทำไม่ได้และมี คนเฝ้ามองอยู่ แต่มี ความมั่นใจในตัวผู้สอนที่ พร้อมจะให้คำแนะนำ น่าสนใจในแง่ที่มีการเพิ่ม ความอิสระในการเรียน มากขึ้น ไม่ถูกจำกัด ความคิดและคิดว่าการที่ เรารู้ผลการพัฒนาของ ตนเองดีกว่าการคิดเป็น เกรดหรือตีค่าเป็น คะแนน</p>	<p>ภูมิใจที่ได้ศึกษาค้นคว้า ด้วยตนเอง ได้มีการ พัฒนาการทำงานร่วมกับ ผู้อื่น ฝึกการรับฟังและ เสนอความคิดเห็น รับรู้ ได้ว่าตนเองมีความ สามารถมากขึ้นในการ วางแผนและการทำงาน กลุ่ม สามารถแก้ไขปัญหา และสถานการณ์โดยใช้ ทักษะการพูด และการ อธิบายได้ดีกว่าเดิม ภูมิใจที่สามารถวางแผน การพยาบาลได้เหมาะสม กับปัญหาของผู้ป่วย การศึกษาการปฏิบัติ งานบนหอผู้ป่วยจริง ทำให้เห็นความสำคัญ ของการพยาบาลที่ไม่อาจ ละเลยสิ่งเล็กน้อยไป เพราะนั่นหมายถึงชีวิต ของผู้ป่วย</p>	<p>มีความเชื่อมั่นในการ ค้นหาความรู้ด้วย ตนเองเพิ่มมากขึ้น เพราะเมื่อเริ่มลงมือ ทำแล้วพบปัญหาและ พยายามแก้ไข ทำให้ รู้จักการวางแผนมาก ขึ้น และเชื่อว่าจะเพิ่ม มากขึ้นเรื่อย ๆ จนเท่ากับคนอื่นได้ รู้สึกมั่นใจในการคิด ของตนเองมากขึ้น สามารถหาเหตุผลมา อธิบาย ทำให้เกิด ความน่าเชื่อถือ มากขึ้นต่างกับ เมื่อก่อนที่เชื่อว่าความ คิดของตนเองถูกต้อง แต่อธิบายไม่ได้ทำให้ สูญเสียบางอย่างไป</p>

ตารางที่ 47 (ต่อ)

นักศึกษา คนที่ 4	ความรู้สึกก่อนเรียน	ความรู้สึกขณะเรียน	ความรู้สึกหลังเรียน
<p>ไม่ค่อยคุ้นเคยกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง ไม่กล้าเข้าหาอาจารย์ แต่เป็นคนที่มีความมุ่งมั่นสูง</p>	<p>รู้สึกว่า การเรียนด้วยตนเองต้องใช้ความพยายาม ความขยัน และความตั้งใจสูงมาก มีความไม่แน่ใจว่าจะสามารถทำได้หรือไม่ คิดว่ายาก ไม่มั่นใจในตนเอง เพราะโดยปกติจะไม่เข้าหาปัญหา จะแก้ไขปัญหาเมื่อมีความจำเป็นเท่านั้น</p>	<p>รู้สึกว่า การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเป็นเรื่องที่ยากจริง ๆ แต่ถ้าหากขยันและพยายามเข้าห้องสมุด ถามไถ่อาจารย์ และมีความเข้าใจอันดีระหว่างนักศึกษาและอาจารย์เป็นสิ่งที่ได้เปรียบมาก การแลกเปลี่ยนความรู้ และการยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การที่พยายามจะกำหนดจุดมุ่งหมายทำให้สามารถกำหนดสิ่งที่จะทำในอนาคต รู้จักการวางแผนทำอะไรก่อน-หลัง ทำให้งานราบรื่น การได้รับข้อมูลย้อนกลับจากผู้สอน มีผลต่อการพัฒนาความคิดของตนเอง การเห็นแบบอย่างการทำงานของเพื่อนทำให้รู้จักตนเองมากขึ้น มั่นใจที่จะทำงานด้วยตนเองมากขึ้น</p>	<p>ได้ประโยชน์มากมาย อาจจะหนักไปหน่อยในการค้นคว้าด้วยตนเอง เพราะขัดแย้งกับระบบการเรียนการสอนแบบเดิม ชอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีอาจารย์เป็นผู้ชี้แนะในบางเรื่อง พอใจและภูมิใจมาก แม้ว่าพัฒนาการของตนเองจะไม่ได้ตามที่คาดหวังก็ตาม แต่ขอให้ค่อยเป็นค่อยไป มีความมั่นใจมากกว่าเดิมในการตัดสินใจแก้ปัญหาต่าง ๆ และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างเพื่อนผู้เรียนด้วยกันเอง ชอบและพอใจกับการได้ศึกษาผู้ป้วยจริง</p>

ตารางที่ 47 (ต่อ)

นักศึกษา คนที่ 5	ความรู้สึกก่อนเรียน	ความรู้สึกขณะเรียน	ความรู้สึกหลังเรียน
<p>ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ยังไม่ค่อยมั่นใจในความคิดของตนเอง</p>	<p>รู้สึกว่ายากเพราะต้องค้นคว้า และสรุปด้วยตนเอง ไม่ค่อยแน่ใจว่าจะได้ตรงตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ เวลาในการเรียนมีจำกัด และเคยชินกับการเรียนการสอนที่มีครูสอนนั่งฟัง แล้วก็จดโน้ต ทำให้รู้สึกกลัวว่าจะทำได้หรือไม่ ไม่มั่นใจ และกลัวว่าจะทำได้ไม่ดี</p>	<p>การกำหนดจุดมุ่งหมายด้วยตนเองทำให้สามารถกำหนดขอบเขต และความต้องการของตนเองที่จะต้องศึกษาและเรียนรู้ได้ การวางแผนการทำงานทำให้งานผิดพลาดน้อยลง มั่นใจในการทำงานมากขึ้น การประเมินตนเองอยู่ตลอดเวลา ทำให้รู้ตัวอยู่เสมอว่ามีการพัฒนา มากน้อยแค่ไหน การเห็นแบบอย่างการทำงานที่มีประสิทธิภาพ และได้ผลงานที่ดี และมีความพยายามในการทำงาน ทำให้เกิดแรงจูงใจในการที่จะพยายามมากขึ้น เป็นแรงบันดาลใจให้ทำ ให้ได้อย่างที่เห็น มีความกระตือรือร้นที่จะทำงานและก้าวตามให้ทันคนอื่น</p>	<p>มีความรู้สึกดีขึ้นกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพราะมีอิสระในการเรียนและสามารถแสดงความคิดของตนเองได้เต็มที่ ทำให้มีความกระตือรือร้นมากขึ้น มีความมั่นใจในการเรียนมากขึ้น มีการแสดงความคิดเห็นยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น ทำให้เห็นว่าปัญหาและมุมมองที่คนอื่นมีต่อปัญหาหรือสถานการณ์นั้นหลากหลาย ทำให้มองเห็นทางเลือกและสามารถคิดหาทางเลือกที่ดีที่สุด ให้มีความกล้าคิดกล้าทำมากขึ้น และรับรู้พัฒนาการของตนเองอยู่ตลอดเวลา</p>

จากการวิเคราะห์ข้อมูลนักศึกษารายบุคคลที่เรียนโดยใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมโดยใช้ฟอร์ทโฟลิโอที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น นักศึกษาที่มีคะแนนในรายวิชาต่ำสุด 5 คนสุดท้าย พบว่านักศึกษามีคุณลักษณะส่วนใหญ่ที่ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยการกำกับตนเอง ได้แก่ ไม่ชอบการแสดงความคิดเห็น ไม่กระตือรือร้น ไม่ชอบคิด ไม่ตั้งใจเรียน ไม่สนใจสถานการณ์แวดล้อม นักศึกษาแสดงความรู้สึกก่อนการเรียน ได้แก่

นักศึกษาบางคนมีความคิดว่า “กลัวว่าจะเรียนไม่ได้ ต้องมีการคิดมาก มีงานที่ต้องทำด้วยตนเองมาก คิดว่าไม่สามารถเรียนและบังคับตนเองได้แน่”

“ไม่มั่นใจในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ไม่ชอบการแสดงความคิดเห็นให้ผู้อื่นฟัง”

“ไม่มั่นใจในการเรียนแบบนี้ ไม่มั่นใจในการแสดงความคิดเห็น กลัวว่าจะเรียนไม่ได้ เครียดมาก คงต้องใช้เวลาและความพยายามมากขึ้น”

“การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นสิ่งที่ยาก ไม่อยากที่จะค้นคว้าอะไรด้วยตัวเอง คิดว่าคงจะได้ความรู้ไม่ครอบคลุม ไม่ชัดเจนเหมือนที่ครูมาบอให้”

ในขณะที่มีนักศึกษา 1 คน ที่สนใจและอยากเรียนรู้ในระบบการเรียนนี้ “รู้สึกที่สนใจอยากเรียนรู้ คิดว่าตนเองสามารถหาความรู้ได้ด้วยตนเอง รู้สึกสนุกที่ได้เรียนรู้อะไรใหม่ๆ”

แต่เมื่อนักศึกษาเรียนรู้ในระบบการเรียนการสอน จะพบว่านักศึกษามีการพัฒนาในกระบวนการคิดและการทำงานสูงขึ้น ดังรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 48 คุณลักษณะและการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาลที่ได้คะแนนต่ำสุด 5 คนสุดท้าย

นักศึกษา คนที่ 26	ความรู้สึกก่อนเรียน	ความรู้สึกขณะเรียน	ความรู้สึกหลังเรียน
คิดอะไรตรงไปตรงมา ความเข้าใจแคบ ยอมรับความคิดของ ผู้อื่นมากกว่าความคิด ตนเอง ไม่ค่อยมีข้อ โต้แย้ง นำความรู้มา ประยุกต์ใช้ไม่ค่อยเป็น	ไม่มั่นใจในการเรียน แบบนี้ ไม่มั่นใจใน การแสดงความคิด คิดเห็น กลัวว่าจะ เรียนไม่ได้ เครียดมาก คงต้อง ใช้ความพยายามมาก และต้องขยันมากขึ้น	สามารถพัฒนาการ สื่อสารกับผู้อื่นได้มาก การศึกษาผู้ป่วยจริงทำให้ เห็นประโยชน์ของการ พยาบาลชัดเจนขึ้น ยังไม่ สามารถหา ข้อมูลและ สรุปประเด็นได้ดีเท่า เพื่อน ๆ การประเมิน ตนเองอยู่ตลอดเวลา ทำให้รู้ว่าก้าวมาถึง จุดไหนแล้ว ต้องปรับปรุง อะไรอีกหรือไม่ การได้เห็นแบบอย่างจาก เพื่อนทำให้โลกทัศน์เปิด กว้างขึ้น สามารถนำมา พัฒนาผลงานของตนเอง	เป็นการดีที่ต้องเรียน แบบนี้ เพราะทำให้ เป็นผู้ใหญ่มากขึ้น ในการตอบคำถามแต่ ละครึ่งต้องผ่านการ คิดอย่างรอบคอบ มีความมั่นใจในการ แสดงความคิดเห็น มากขึ้นเพราะได้ ทำการค้นคว้ามาด้วย ตนเอง การโต้แย้ง และแสดงความเห็น ในกลุ่มทำให้มีการ พัฒนาตนเองให้ น่าเชื่อถือและพูด มีหลักการมากขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 48 (ต่อ)

นักศึกษา คนที่ 27	ความรู้สึกก่อนเรียน	ความรู้สึกขณะเรียน	ความรู้สึกหลังเรียน
ไม่ชอบการแสดงความคิดเห็นของตนเองให้ผู้อื่นฟัง	การเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นเรื่องที่ยาก ไม่อยากที่จะค้นคว้าอะไรด้วยตนเอง เพราะคิดว่าคงได้ความรู้ไม่ครอบคลุม ไม่ชัดเจนเหมือนที่ครูมาป้อนให้ ไม่มีความมั่นใจว่าจะเรียนได้ด้วยตนเองแม้แต่น้อย	การกำหนดเป้าหมาย การทำตารางงานทำให้พัฒนางานไปถึงจุดที่ตนเองต้องการ คำแนะนำของผู้สอน นำมาพัฒนางานได้ดียิ่ง การทำงานกลุ่มและการค้นคว้าทำให้มีความรู้เพิ่มมากขึ้น สนุกกับการทำงานกลุ่ม และการศึกษาผู้ป่วยจริง ทำให้รู้ว่าการเป็นพยาบาล ควรปรับปรุงในการศึกษาข้อมูลจากผู้ป่วยอย่างครอบคลุม การเห็นแบบอย่างที่ดีของเพื่อนทำให้นำมาแก้ไขตนเองได้ตรงจุด	งานชิ้นแรก ๆ ที่ทำมีติดขัดบ้าง เพราะไม่มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน มารู้สึกว่าการง่ายขึ้น กล้าที่จะเขียนสิ่งต่าง ๆ ที่ตนเองคิดลงในผลงาน รู้สึกดีต่อการค้นหาความรู้ด้วยตนเอง มีความมั่นใจในความคิดของตนเองมากขึ้นเพราะเมื่อส่งงาน ครูจะให้ข้อมูลอยู่ตลอดว่าดีหรือต้องปรับปรุง ทำให้มีความมั่นใจในการพัฒนาตนเองและผลงานมากขึ้น

ตารางที่ 48 (ต่อ)

นักศึกษา คนที่ 28	ความรู้สึกก่อนเรียน	ความรู้สึกขณะเรียน	ความรู้สึกหลังเรียน
<p>มองว่าตนเองเป็นคน ขี้เกียจ มีความขยัน เป็นพัก ๆ ไม่ค่อยตั้งใจเรียน ไม่มั่นใจ ไม่ชอบเรียน พยาบาล ขาดความ มั่นใจในตนเอง เคยชินกับการที่มีผู้ป้อน ความรู้ให้ นิสัยไม่กระตือรือร้น เฉย ๆ ไม่สนใจต่อ สถานการณ์รอบข้าง</p>	<p>กลัวว่าจะเรียนไม่ได้ ต้องมีการคิดมาก มีงานที่ต้องทำด้วย ตนเองมาก คิดว่าไม่ สามารถเรียนและ บังคับตนเองได้แน่</p>	<p>การเรียนแบบนี้ทำให้มี โอกาสในการทำงานด้วย ตนเองหลายชั้น มีการ ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ทั้งแบบกลุ่ม/เดี่ยว และ ได้รับคำแนะนำ ปรีกษา ตลอดเวลาทำให้งาน พัฒนาไปเรื่อย ๆ รวมทั้งความสามารถที่ ตนเองไม่รู้ว่ามีก็มีการ พัฒนาไปเช่นกัน การได้รับข้อมูลย้อนกลับ จากครู-เพื่อน รวมทั้ง การประเมินตนเอง ทำให้รู้ว่าตนเองมีการ พัฒนาไปอย่างไร ขาดตรงไหน แล้วนำมา ปรับปรุง การเห็นแบบ อย่างทำให้เห็นตัวอย่าง ของผลงานที่ดี หลักวิธี ในการทำงานสามารถนำ ไปใช้ได้ไม่วิชาอื่น ๆ และพัฒนาตนเอง การศึกษาผู้ป่วยจริง ๆ ทำให้รู้ถึงปัญหาของ ผู้ป่วยและการแก้ปัญหา รู้สึกภูมิใจที่ได้มีส่วนใน การช่วยเหลือผู้อื่น</p>	<p>มีหลายสิ่งหลายอย่าง ที่กระตุ้นให้มีความ กระตือรือร้น มีการ กำหนดจุดมุ่งหมาย ศึกษาหาข้อมูล และแก้ปัญหาด้วย ตนเอง มีความ รับผิดชอบมากขึ้น งานชิ้นแรก ๆ จะเป็น สิ่งที่ทดสอบและบอก ความสามารถของตน ทำงานค่อยเป็น ค่อยไป มีการพัฒนา มากขึ้น งานแต่ละชิ้น ถึงแม้ไม่ดีที่สุด แต่ ก็รู้ว่ามีพัฒนาขึ้น เรื่อย ๆ และมีความ มั่นใจเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จากที่เคยคิดว่าจะทำ ไม่ได้เลย</p>

ตารางที่ 48 (ต่อ)

นักศึกษา คนที่ 29	ความรู้สึกก่อนเรียน	ความรู้สึกขณะเรียน	ความรู้สึกหลังเรียน
<p>ไม่ค่อยพูด ไม่ค่อยแสดงความ รู้สึกนึกคิดของตนเอง ไม่มีการหาข้อมูลก่อน พูด มักนำความคิด และอารมณ์มาได้แย้ง กับข้อมูลที่มีอยู่</p>	<p>รู้สึกว่าตนเองสนใจ อยากเรียนรู้ คิดว่า ตนเองสามารถหา ความรู้ได้ด้วยตนเอง รู้สึกสนุกที่ได้เรียนรู้ อะไรใหม่ ๆ คิดว่า ตนเองมีความรู้ทาง ทฤษฎีอยู่บ้างแต่ไม่ เพียงพอ แต่ไม่ชอบ การคิดและกำหนด อะไรล่วงหน้า</p>	<p>รู้สึกว่าตนเองยังให้ความ สนใจไม่มากพอ ศึกษา หาความรู้ได้ไม่ดีเท่า เพื่อน ๆ เกิดความวิตก กังวลว่าจะเรียนได้ตลอด หรือไม่ พยายามที่จะ สร้างผลงานให้ดีขึ้น พยายามที่จะกำหนด จุดมุ่งหมายล่วงหน้า ทำให้การเรียนพัฒนาขึ้น การวางแผนทำให้การ ทำงานมีระบบขั้นตอน เสร็จทันเวลา แต่ตนเอง มักเปลี่ยนแปลงแผน อย่างกะทันหัน ทำให้ สับสนในการทำงาน คำแนะนำจากครูและ เพื่อนทำให้มองเห็น จุดบกพร่องของตนเอง ชัดเจนขึ้น ชอบการ ศึกษาเรียนรู้จากผู้อื่น และสร้างแรงจูงใจว่าจะ ต้องทำให้ได้อย่างที่เห็น</p>	<p>คิดว่าตนเองมีความรู้ มากพอที่จะนำไป แก้ปัญหาต่าง ๆ แต่บางครั้งก็เกิด ความสับสน และยัง ขาดความมั่นใจว่ามี ความเข้าใจและเรียนรู้ ได้ตามจุดมุ่งหมาย หรือไม่ ไม่มั่นใจใน การทำงานว่าจะตรง ตามจุดมุ่งหมายของ ครูหรือไม่</p>

ตารางที่ 48 (ต่อ)

นักศึกษา คนที่ 30	ความรู้สึกก่อนเรียน	ความรู้สึกขณะเรียน	ความรู้สึกหลังเรียน
<p>ไม่ชอบแสดงความ คิดเห็น</p> <p>ไม่มีประสบการณ์ในการ ศึกษาด้วยตนเอง</p> <p>ไม่ชอบคิดอะไรล่วงหน้า ไม่กล้าพูดกับผู้ป่วย</p>	<p>ไม่มั่นใจในการ ศึกษาเรียนรู้ด้วย ตนเอง</p> <p>ไม่ชอบแสดง ความรู้สึกนึกคิดให้ คนอื่นฟัง</p>	<p>การกำหนดจุดมุ่งหมาย นำมาใช้ทุกครั้ง จะต้องเผชิญกับปัญหา และทำงาน ทำให้แก้ ปัญหาและทำงานได้ดี</p> <p>การวางแผนทำให้งาน สำเร็จ และทำให้การ เรียนวิชานั้น ๆ ดีขึ้นด้วย</p> <p>การได้รับข้อมูลจากเพื่อน และครู ทำให้รู้ จุดบกพร่องของตนเอง และแก้ไข การได้เห็นวิธี การทำงานจากเพื่อน ทำให้ความรู้จากเพื่อนมา ปรับปรุงตนเอง</p> <p>ยังประเมินตนเองได้ไม่ ตรงจุดเท่าที่ควร คนอื่น ประเมินตนเองได้ดีกว่า ยังสับสนในการแสดง ความคิดเห็น หาประเด็น หลักไม่ได้ ไม่สามารถหา ข้อมูลที่เพียงพอกับความ ต้องการ ไม่สามารถทำ ความเข้าใจกลุ่มให้ตรง กันได้</p>	<p>มีความรู้สึกมั่นใจมาก ขึ้นกว่าเดิม เพราะครู คอยให้คำชี้แนะ การค้นคว้าสามารถ นำมาใช้ประโยชน์ใน วิชาอื่นได้ มีความ ขยันมากขึ้น มีความ กระตือรือร้นที่จะหา ความรู้เพิ่มเติมมา ประยุกต์ใช้ในชีวิต ประจำวัน การศึกษา ด้วยตนเองทำให้เกิด ความคิดที่หลากหลาย เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ</p> <p>ไม่น่าเบื่อ มีหลักการ และเหตุผลในการคิด มากขึ้น มีความ รอบคอบในการ แก้ปัญหาและมี ประโยชน์ต่อการเรียน วิชาอื่น ๆ ทำให้ ตนเองพัฒนาขึ้น กว่าเดิม</p>

ตอนที่ 4 การปรับปรุงระบบการเรียนการสอน

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ทดลองใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม โดยใช้ฟอร์ทโฟลิโอ กับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 จำนวน 30 คน ได้ประเมินระบบการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมโดยใช้ฟอร์ทโฟลิโอ ดังรายละเอียดที่เสนอดังนี้

ตารางที่ 49 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อระบบการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมโดยใช้ฟอร์ทโฟลิโอ

รายการที่ประเมิน	ความคิดเห็น		ระดับ
	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
1. ผู้สอน			
1.1 ความพร้อมของผู้สอน	2.97	.18	มาก
1.2 ความรู้ความสามารถของผู้สอน	3.00	.00	มาก
1.3 การจัดสรรเวลาให้กับผู้เรียน	2.70	.47	มาก
2. ผู้เรียน			
2.1 ความพร้อมของผู้เรียน	2.07	.25	ปานกลาง
2.2 ความสนใจ-ตั้งใจในการเรียนรู้	2.57	.50	มาก
3. สภาพแวดล้อม			
3.1 ความเหมาะสมของห้องเรียน	2.30	.54	ปานกลาง
3.2 ความเหมาะสมของสถานที่ฝึกประสบการณ์	2.53	.63	มาก
4. อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน			
4.1 ความเพียงพอของเอกสารที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	2.33	.61	ปานกลาง
4.2 อุปกรณ์ในการพัฒนาฟอร์ทโฟลิโอ	2.50	.51	ปานกลาง
5. การประเมินผล			
5.1 การประเมินผลกระบวนการเรียนรู้มีความเหมาะสม	2.70	.47	มาก
5.2 การประเมินผลสัมฤทธิ์มีความเหมาะสม	2.57	.51	มาก
5.3 การประเมินผลงานมีความเหมาะสม	2.70	.47	มาก

จากตาราง พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นว่าปัจจัยด้านผู้สอนและด้านการประเมินผลทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ในด้านผู้เรียน นักศึกษาเห็นว่าผู้เรียนมีความพร้อมในระดับปานกลางแต่มีความสนใจและตั้งใจในระดับมาก และในด้านอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 50 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้
ทางปัญญาสังคมโดยใช้พอร์ทโฟลิโอ

รายการที่ประเมิน	ความคิดเห็น		ระดับ
	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	
1. มีการกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.96	.55	มาก
2. มีโอกาสวางแผนการทำงานด้วยตนเอง	4.03	.55	มาก
3. มีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	4.06	.63	มาก
4. มีโอกาสแสดงความคิดเห็น	4.20	.80	มาก
5. มีการฝึกการคิด	4.33	.54	มาก
6. มีการทำงานเป็นรายบุคคล	3.90	.71	มาก
7. มีการทำงานเป็นกลุ่ม	4.16	.59	มาก
8. มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน	4.40	.49	มาก
9. มีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอน	4.43	.56	มาก
10. มีการแสดงความก้าวหน้าในการเรียนรู้	4.07	.64	มาก
11. มีการประเมินตนเองอย่างสม่ำเสมอ	3.80	.71	มาก
12. ทำให้รู้ความสามารถของตนเอง	3.97	.67	มาก
13. โอกาสในการประยุกต์ใช้ความรู้	4.17	.46	มาก
14. โอกาสในการศึกษาสภาพการณ์จริง	4.27	.64	มาก
15. อาศัยความพร้อมและศักยภาพของผู้เรียน	4.13	.57	มาก

จากตาราง พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนในทุกกิจกรรม
อยู่ในระดับมาก

นอกจากนี้นักศึกษาได้เสนอความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมดังนี้

1. ด้านผู้สอน นักศึกษามีความคิดเห็นว่า ผู้สอนในรายวิชามีความรู้ในเนื้อหาวิชา
เป็นอย่างดี มีความสามารถในการสอนและมีความลึกซึ้งในเนื้อหา (4 คน) มีความสนใจและ
เข้าใจผู้เรียน (3 คน) ผู้สอนมีความตั้งใจในการสอนมาก (2 คน) นักศึกษามีความเห็นว่าคุณสอน
ควรมีการชี้แนะผู้เรียนในบางเรื่อง เช่น การกำหนดเวลาในการส่งงานที่เข้มงวดมากกว่าเดิม (1 คน)

2. ด้านผู้เรียน นักศึกษามีความเห็นว่าคุณพัฒนาตนเองให้มากกว่าที่เป็นอยู่ โดย
เฉพาะในการฝึกการบริหารเวลาให้มีประสิทธิภาพ (3 คน) ควรมีความสนใจในการเรียนมากกว่า
ที่เป็นอยู่ (1 คน) ขาดความพร้อมในการเรียนเนื่องจากมีการกิจในวิชาอื่น (1 คน)

3. ด้านอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน นักศึกษามีความเห็นเพิ่มเติมว่า
ห้องสมุดของสถาบันมีหนังสือน้อย (2 คน) ควรมียุทธศาสตร์ที่ไม่ต้องมีการโยกย้าย (5 คน)

ขณะที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมโดยใช้ฟอร์ทโฟลีโอที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ผู้วิจัยได้สังเกตและบันทึกสภาพที่เป็นจริง ทั้งในขั้นตอนของการเตรียมการ การดำเนินการเรียนการสอน และการประเมินผล เพื่อนำมาปรับปรุงระบบการเรียนการสอนให้มีความสมบูรณ์ และให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสมในการนำระบบการเรียนการสอนไปใช้ในครั้งต่อไป ดังรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 51 การวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างการปฏิบัติตามแผนของระบบการเรียนการสอน สภาพที่เป็นจริง และข้อเสนอแนะ

สิ่งที่ประเมิน	การปฏิบัติตามแผน	สภาพที่เป็นจริง	ข้อเสนอแนะ
1. ชั้นเตรียมการ 1.1 จุดประสงค์ของระบบการเรียนการสอน	<ul style="list-style-type: none"> * วิเคราะห์จุดประสงค์ของการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์ และจุดประสงค์ของการเรียนการสอนในรายวิชา แล้วดำเนินการสร้างจุดประสงค์ของระบบการเรียนการสอนในรายวิชาทางพยาบาลศาสตร์ * ดำเนินการสร้างต้นร่างลักษณะผลงานที่แสดงความสามารถของนักศึกษา และเกณฑ์การประเมินผลงานที่สอดคล้องกับแนวคิดทางปัญญาสังคมและจุดประสงค์ของการเรียนการสอน * นักศึกษาร่วมกันพิจารณาจุดประสงค์ของระบบการเรียนการสอน * นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดผลงานที่แสดงความสามารถตามจุดประสงค์การเรียนการสอน 	<ul style="list-style-type: none"> * ในระยะแรกของการเรียนการสอน นักศึกษาไม่สามารถกำหนดผลงานที่แสดงความสามารถตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอนได้ เนื่องจากนักศึกษาไม่คุ้นเคยกับวิธีการเรียนรู้ที่นักศึกษาต้องมีส่วนร่วม และไม่เคยกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ด้วยตนเองมาก่อน ทำให้ใช้เวลาค่อนข้างมากในการกำหนดจุดประสงค์ และนักศึกษามีความวิตกกังวล 	<ul style="list-style-type: none"> * ผู้สอนสร้างต้นร่างลักษณะผลงานที่สอดคล้องกับจุดประสงค์มาก่อนแล้วให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและให้ความเห็นชอบต่อผลงานที่แสดงความสามารถ และควรให้นักศึกษาเพิ่มเติมในส่วนที่นักศึกษาสงสัย

ตารางที่ 51 (ต่อ)

สิ่งที่ประเมิน	การปฏิบัติตามแผน	สภาพที่เป็นจริง	ข้อเสนอแนะ
<p>1. ชั้นเตรียมการ</p> <p>1.2 นักศึกษา</p>	<ul style="list-style-type: none"> * ดำเนินการประเมินความสามารถของนักศึกษาก่อนการใช้ระบบการเรียนการสอน * ประเมินคุณลักษณะพื้นฐานด้วยการเขียนประวัติ วิธีการเรียนรู้ ความสนใจ * เตรียมนักศึกษาโดยการปฐมนิเทศการใช้ระบบการเรียนการสอน และวิธีการในการพัฒนาพอร์ตโฟลิโอ * ผู้สอนและนักศึกษาร่วมกันวางแผนการเรียนรู้ * ให้ความรู้เกี่ยวกับเอกสารประกอบการเรียน แบบประเมินต่าง ๆ * ทดลองเรียนโดยวิธีการเรียนรู้จากปัญหา 1 ครั้ง รวม 2 ชั่วโมง 	<ul style="list-style-type: none"> * จากการประเมินคุณลักษณะนักศึกษาทำให้พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีคุณลักษณะที่ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ในระบบการเรียนการสอนหลายประการ เช่น ไม่ชอบการแสดงความคิดเห็น ชอบการเรียนรู้ที่มีครูป้อนให้มากกว่าและไม่ชอบการศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเอง มีนักศึกษาเพียงส่วนน้อยที่อยากเรียนด้วยวิธีการเรียนใหม่ ๆ และคิดว่าตนเองโชคดีที่ได้เรียนในระบบนี้ * ระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมสั้นไป โดยเฉพาะในการเรียนรู้จากปัญหา และวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองแบบอื่น 	<ul style="list-style-type: none"> * การคัดเลือกนักศึกษาในรายกลุ่มย่อย ควรมีการกระจายให้แต่ละกลุ่มมีความหลากหลายในระดับความสามารถ และทัศนคติต่อการเรียน ซึ่งจะเป็ผลให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนที่ส่งเสริมการพัฒนาซึ่งกันและกัน และปรับเปลี่ยนความคิดไปสู่การยอมรับระบบการเรียนรู้แบบใหม่ ๆ เมื่อพบว่า มีนักศึกษาที่ประสบผลสำเร็จ ทำให้เกิดความพยายามในการพัฒนาตนเองเพิ่มมากขึ้น * เพิ่มระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมในการเรียนรู้จากปัญหาให้เพิ่มเป็น 3 ครั้ง เพื่อให้ นักศึกษาฝึกบทบาทการเป็นผู้นำกลุ่ม และให้นักศึกษาได้ทดลองค้นคว้าความรู้ด้วยตนเองในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการพยาบาลด้วย จะทำให้นักศึกษามีความมั่นใจในการเรียนด้วยตนเองมากขึ้น

ตารางที่ 51 (ต่อ)

สิ่งที่ประเมิน	การปฏิบัติตามแผน	สภาพที่เป็นจริง	ข้อเสนอแนะ
<p>1.ขั้นเตรียมการ</p> <p>1.3 ผู้สอน</p>	<p>* มีการเตรียมผู้ช่วยสอนให้เกิดความเข้าใจในการเรียนการสอนโดยใช้พอร์ทโฟลิโอ โดยเฉพาะในด้านการประเมินผลงานของนักศึกษาที่สอดคล้องกับความสามารถที่ต้องการประเมิน โดยการทำ ความเข้าใจในเรื่องเกณฑ์การประเมินผลงาน และทดลองประเมินโดยการใช้เกณฑ์ที่ร่วมกัน กำหนดขึ้น</p> <p>* ผู้ช่วยสอนในรายวิชามีส่วนร่วมในการพิจารณาผลงานความสามารถของผู้เรียน เกณฑ์การประเมินผลงาน และกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมทั้งการกำหนดเกณฑ์และระดับคุณภาพของผลงานและกระบวนการเรียนรู้</p>	<p>* ผู้ช่วยสอนไม่ได้ทำหน้าที่ อาจารย์ประจำกลุ่มที่เรียนรู้จากปัญหา เนื่องจากความจำกัดในด้านการเตรียมพร้อมอาจารย์ ไม่สามารถเตรียมความพร้อมอาจารย์ ให้มีความรู้และความเข้าใจในบทบาทผู้สอนเป็นอย่างดี ก่อนการดำเนินการทดลอง</p> <p>* ผู้ช่วยสอนมีบทบาทในด้านการมีส่วนร่วมในการกำหนดผลงานที่แสดงความ สามารถและเกณฑ์ในการประเมินผลงาน</p> <p>* ผู้ช่วยสอนประเมินผลงานของนักศึกษาร่วมกับผู้วิจัย ตลอดการเรียนการสอน</p> <p>* คุณลักษณะของผู้สอนที่นักศึกษาประเมินว่าช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นผู้สอนที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้พบ เพื่อพูดคุยและซักถามปัญหา และมีความเป็นกันเองกับ ผู้เรียน ทำให้นักศึกษากล้า แสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่</p>	<p>* ในการนำระบบการเรียนการสอนไปใช้ ควรมีการเตรียมความพร้อมอาจารย์ผู้สอนให้มีความรู้ และมีความสามารถเป็นอย่างดี ในด้านวิธีการเรียนรู้จากปัญหา</p> <p>* มีแนวทางในการคัดเลือกอาจารย์ผู้สอนที่มีลักษณะที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของ ผู้เรียนในลักษณะของการเป็นผู้เอื้ออำนวย ชี้แนะ และกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ในตัวผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพโดยเฉพาะใน ระยะแรก ๆ ของการใช้ระบบการเรียนการสอน เพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ</p>

ตารางที่ 51 (ต่อ)

สิ่งที่ประเมิน	การปฏิบัติตามแผน	สภาพที่เป็นจริง	ข้อเสนอแนะ
<p>1. ชั้นเตรียมการ</p> <p>1.4สภาพแวดล้อม</p>	<p>สภาพแวดล้อมทางคลินิก</p> <p>* ดำเนินการประสานงานระหว่างหัวหน้าหอผู้ป่วยและผู้นำชุมชนที่นักศึกษาจะไปทำการศึกษาผู้ป่วย โดยพิจารณาตามจุดประสงค์และลักษณะการฝึกปฏิบัติที่สอดคล้องกัน</p> <p>สภาพแวดล้อมในห้องเรียน</p> <p>* ดำเนินการเตรียมห้องสำหรับพัฒนาพอร์ทโฟลิโอของผู้เรียนโดยเฉพาะ</p> <p>* จัดทำเอกสาร ตำรา สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ให้มีเพียงพอและครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง</p> <p>* จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการสร้างผลงานตลอดระยะเวลาการเรียนการสอน</p>	<p>* ในขณะที่ดำเนินการเรียนการสอนสถาบันมีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงการใช้สถานที่ในการเรียนทำให้นักศึกษาต้องโยกย้ายห้องเรียนบ่อย</p> <p>* หนังสือ ตำรา และเอกสารต่าง ๆ ที่มีอยู่ในห้องสมุดยังไม่เพียงพอให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง</p>	<p>* หนังสือ ตำรา และเอกสารต่าง ๆ ควรมีอย่างเพียงพอที่จะให้นักศึกษาค้นคว้าและนำไปอ้างอิงได้อย่างเหมาะสม</p> <p>* ควรมีการดำเนินการจัดทำสถานที่ไว้อย่างถาวร เพราะเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้นักศึกษามีความสะดวกในการสร้างผลงานและการประชุมกลุ่มย่อยเพื่อร่วมกันวางแผนและทำงานเป็นกลุ่ม</p>

ตารางที่ 51 (ต่อ)

สิ่งที่ประเมิน	การปฏิบัติตามแผน	สภาพที่เป็นจริง	ข้อเสนอแนะ
<p>2. ขั้นตอนการ 2.1 การกำหนด จุดมุ่งหมาย</p>	<p>* นักศึกษาร่วมกันกำหนด จุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ ในแต่ละแผนการเรียน * นักศึกษากำหนด จุดมุ่งหมายในการพัฒนา ผลงานที่แสดงความ สามารถที่สอดคล้องกับ จุดมุ่งหมายการเรียนรู้</p>	<p>* ในระยะแรกนักศึกษา ไม่สามารถกำหนด จุดมุ่งหมายการเรียนรู้ได้ ใช้เวลานานในการ อภิปรายกลุ่ม ไม่สามารถ ตกลงร่วมกันในข้อความ จุดมุ่งหมายได้ * การกำหนดจุดมุ่งหมาย ในการสร้างผลงาน ระยะแรกนักศึกษาจะ กำหนดจุดมุ่งหมาย เหมือน ๆ กัน ยังไม่เห็น ลักษณะเฉพาะตัวของ นักศึกษาแต่ละคน</p>	<p>* ผู้สอนใช้วิธีการชี้แนะ และพยายามใช้คำถาม ในการกระตุ้นการคิด ของนักศึกษาให้ รอบคอบในแต่ละ สถานการณ์ * ให้เวลาในการ อภิปรายโดยไม่เร่งรีบ จนเกินไป ซึ่งในระยะ ต่อมาพบว่านักศึกษา สามารถกำหนด จุดมุ่งหมายได้เร็วขึ้น และเห็นความชัดเจนใน ข้อความจุดมุ่งหมาย มากยิ่งขึ้น * ผู้สอนจัดเวลาในการ ให้คำปรึกษาชี้แนะแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล ในระยะแรกเพิ่มขึ้น</p>

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 51 (ต่อ)

สิ่งที่ประเมิน	การปฏิบัติตามแผน	สภาพที่เป็นจริง	ข้อเสนอแนะ
<p>2. ขั้นตอนการ 2.2 การเรียนรู้ ด้วยตนเองและการ เรียนรู้เป็นกลุ่ม</p>	<ul style="list-style-type: none"> * นักศึกษาเป็นกลุ่มวางแผนและร่วมกันศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์สถานการณ์ และสังเกตสถานการณ์จริงบนหอผู้ป่วย * อภิปรายและโต้แย้งโดยการนำความรู้ทางทฤษฎีมาใช้ในการวิเคราะห์สถานการณ์จริง * อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้าเพื่อตอบปัญหา 	<ul style="list-style-type: none"> * ในการร่วมกันวิเคราะห์สถานการณ์ผู้ป่วย ในระยะแรก นักศึกษายังมีความรู้พื้นฐานทางการพยาบาลไม่เพียงพอเนื่องจากวิชานี้เป็นรายวิชาแรกทางด้านศาสตร์การพยาบาล ทำให้นักศึกษาส่วนหนึ่งไม่มั่นใจในการวิเคราะห์ปัญหา ใช้เวลาในการวิเคราะห์ปัญหานาน * ประชานกลุ่มยังทำหน้าที่ในการจับประเด็นและชี้้นำการอภิปรายไม่ได้ดีเท่าที่ควรในระยะแรก เนื่องจากขาดความมั่นใจ * การนำเสนอความรู้จากการศึกษาค้นคว้าเพื่อตอบปัญหาของกลุ่มในระยะแรกไม่มีความต่อเนื่องและเชื่อมโยงกัน 	<ul style="list-style-type: none"> * ผู้สอนมีบทบาทในการใช้คำถามย้อนกลับให้นักศึกษาถูกคิดในประเด็นสำคัญที่ต้องการให้เรียนรู้แต่นักศึกษากำลังละเลยไป ทบทวนการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาบางคนที่ประชานกลุ่มไม่สามารถจับประเด็นหลักได้ ตลอดจนการช่วยประชานกลุ่มทำหน้าที่ในการสรุป จะทำให้นักศึกษามีความมั่นใจในสิ่งที่ตนเองคิดมากขึ้น และสามารถร่วมอภิปรายได้มากขึ้น * ผู้สอนช่วยชี้ประเด็นสำคัญที่การศึกษาค้นคว้ายังไม่เพียงพอในการตอบปัญหา และให้นักศึกษาร่วมกันกำหนดจุดมุ่งหมายและศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม * จัดเวลาให้นักศึกษาพบผู้เชี่ยวชาญในด้านเนื้อหาการพยาบาลในรายวิชาที่จัดไว้เพื่อการอภิปรายและแลกเปลี่ยนความรู้

ตารางที่ 51 (ต่อ)

สิ่งที่ประเมิน	การปฏิบัติตามแผน	สภาพที่เป็นจริง	ข้อเสนอแนะ
<p>2. ขั้นตอนการ 2.2 การเรียนรู้ด้วย ตนเองและการเรียนรู้ เป็นกลุ่ม</p>	<ul style="list-style-type: none"> * นักศึกษาเป็นรายบุคคลพัฒนาพอร์ตโฟลิโอของตนเองจากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและการวิเคราะห์สถานการณ์ * นักศึกษาเขียนอนุทินการปฏิบัติงาน * นักศึกษาศึกษาและสร้างผลงานตามสัญญาการเรียนรู้ในเรื่องการวางแผนการพยาบาลผู้ป่วยเป็นรายบุคคล 	<ul style="list-style-type: none"> * ผลงานที่กำหนดให้ทำในเวลาเรียน นักศึกษาจะสามารถดำเนินการได้อย่างเรียบร้อยทั้งงานเดี่ยวและงานกลุ่ม * ผลงานที่นักศึกษาจัดทำนอกเวลามีน้อย * นักศึกษาบางคนไม่รับผิดชอบในการส่งผลงานตามกำหนดที่ให้มีการทบทวนพอร์ตโฟลิโอ เนื่องจากเห็นว่าผู้สอนยังไม่ได้มีการประเมินเพื่อการให้คะแนน พบว่ามีนักศึกษาเพียง 50 % ที่ส่งงานเพื่อรับข้อมูลย้อนกลับ 	<ul style="list-style-type: none"> * การให้นักศึกษาที่สร้างสรรค์ผลงานได้ดีเป็นต้นแบบในการนำเสนอความคิด สร้างสรรค์และให้นักศึกษาร่วมกันแสดงความคิดเห็น เป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาคนอื่นมีการพัฒนามากขึ้น * ผู้สอนให้อิสระและให้เวลานานพอในการพัฒนาผลงานและจากการทบทวนพอร์ตโฟลิโอหากพบว่าผลงานไม่มีการพัฒนาให้นักศึกษาทำแผนการพัฒนาตนเอง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 51 (ต่อ)

สิ่งที่ประเมิน	การปฏิบัติตามแผน	สภาพที่เป็นจริง	ข้อเสนอแนะ
<p>2. ขั้นตอนการ</p> <p>2.3 การสะท้อน</p> <p>ข้อมูลในกระบวนการ</p> <p>เรียนรู้และการ</p> <p>สร้างผลงาน</p>	<ul style="list-style-type: none"> * นักศึกษาสะท้อนคิดในกระบวนการเรียนรู้ในอนุทินการเรียนรู้ประจำวัน * นักศึกษาสะท้อนคิดต่อการสร้างผลงานตามจุดมุ่งหมายของตนเองโดยการเขียนอนุทินสะท้อนคิดต่อผลงาน * นักศึกษาประเมินผลงานของตนเองตามเกณฑ์ประเมินผลงานแต่ละประเภท * ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับต่อกระบวนการเรียนรู้และผลงานที่พัฒนาขึ้นเพื่อการปรับปรุงแก้ไขตามกำหนดเวลา * ผู้สอนมีการอภิปรายร่วมกับนักศึกษาเพื่อให้ทราบถึงจุดเด่น-จุดอ่อน และให้นักศึกษาไปจัดทำแผนการพัฒนาการเรียนรู้ * ดำเนินการในคาบเรียนที่กำหนดทุก 4 สัปดาห์ โดยการให้นักศึกษาเสนอผลงานต่อเพื่อน 	<ul style="list-style-type: none"> * ในระยะแรกของการสะท้อนคิดต่อผลงานของตนเอง นักศึกษายังมองไม่เห็นจุดที่ต้องการพัฒนา ไม่สามารถเขียนแผนพัฒนาการเรียนรู้ได้ * นักศึกษาไม่มั่นใจในการประเมินผลงานของตนเอง ในระยะแรกจะให้เพื่อนช่วยประเมินให้ * นักศึกษาเข้าพบและพูดคุยกับผู้สอนเพื่อรับคำแนะนำทั้งเป็นรายกลุ่มและรายบุคคลตลอดระยะเวลาการเรียนการสอน * นักศึกษาบางส่วนไม่มั่นใจในผลงานว่ามีสอดคล้องกับเกณฑ์หรือไม่เมื่อทำการเปรียบเทียบแล้วยังไม่เห็นข้อบกพร่องของตนเอง 	<ul style="list-style-type: none"> * ยกตัวอย่างการสะท้อนข้อมูลของนักศึกษาที่ชี้ให้เห็นสิ่งที่ต้องการปรับปรุงอย่างชัดเจน * ให้เพื่อน 2 คน ต่อ นักศึกษา 1 คน ร่วมกันอภิปรายวิธีการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ และการสร้างผลงานระหว่างกัน ทำให้นักศึกษามีมุมมองที่ชัดเจนขึ้น * ชักถามและอภิปรายเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลการประเมินที่ได้รับในวันที่ดำเนินการทบทวนพอร์ตโฟลิโอ * ให้นักศึกษาจัดทำแผนการเรียนรู้โดยมีผู้สอนให้คำแนะนำในระยะแรก และนักศึกษาบางคนที่ทำเองได้ให้ดำเนินการจัดทำเองและมีผู้สอนช่วยตรวจสอบ * ให้ยกตัวอย่างผลงานที่คิดว่าดีและไม่ดีมาอภิปราย พร้อมทั้งให้ข้อคิดเห็นต่อผลงานประกอบกับการพิจารณาเปรียบเทียบกับเกณฑ์

ตารางที่ 51 (ต่อ)

สิ่งที่ประเมิน	การปฏิบัติตามแผน	สภาพที่เป็นจริง	ข้อเสนอแนะ
<p>2. ขั้นตอนการ</p> <p>2.3 การสะท้อน</p> <p>ข้อมูลในกระบวนการ</p> <p>การเรียนรู้และการ</p> <p>สร้างผลงาน</p> <p>(ต่อ)</p>		<p>* นักศึกษาส่วนใหญ่ชอบการ</p> <p>เขียนอนุทินสะท้อนคิด เพราะ</p> <p>เป็นโอกาสให้นักศึกษาได้</p> <p>แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับ</p> <p>ผู้สอน ชักถามปัญหา</p> <p>บางครั้งนักศึกษาเขียนอนุทิน</p> <p>ในลักษณะของการระบาย</p> <p>ความคับข้องใจในการเรียนรู้</p> <p>ทำให้ผู้สอนรับรู้ปัญหาของ</p> <p>นักศึกษาได้เร็วและร่วมกัน</p> <p>แก้ไข ทำให้นักศึกษามีความ</p> <p>มั่นใจมากขึ้น</p> <p>* ในระยะแรกผู้สอนอ่าน</p> <p>อนุทินและให้ข้อมูลย้อนกลับ</p> <p>แก่นักศึกษาไม่ทันในเวลา</p>	<p>* ให้นักศึกษาส่ง</p> <p>พอร์ตโฟลิโอไว้กับ</p> <p>ผู้สอนในวันหยุด</p> <p>เพื่อที่ผู้สอนจะได้มี</p> <p>เวลาอ่านและให้ข้อมูล</p> <p>ย้อนกลับได้ทันและ</p> <p>ส่งคืนให้กับตัวแทน</p> <p>นักศึกษาที่รับผิดชอบ</p> <p>ในแต่ละสัปดาห์</p>
<p>3. ชั้นประเมินผล</p>	<p>* นักศึกษาประเมิน</p> <p>กระบวนการเรียนรู้ของ</p> <p>ตนเองเปรียบเทียบกับ</p> <p>เกณฑ์และผลการประเมิน</p> <p>ครั้งก่อน</p> <p>* นักศึกษาคัดเลือก</p> <p>ผลงานเพื่อรับการ</p> <p>ประเมินผลรายวิชา</p> <p>* ผู้สอนและผู้ช่วยสอนใช้</p> <p>เกณฑ์ในการประเมิน</p> <p>ผลงานตามแบบรูปกร</p> <p>ประเมินผลงานนักศึกษา</p> <p>เป็นรายบุคคลเพื่อการ</p> <p>ประเมินผลรายวิชา</p>	<p>* ผลงานของนักศึกษาบางชิ้น</p> <p>สามารถประเมินได้มากกว่า 1</p> <p>ความสามารถ</p>	<p>* นักศึกษาตัดสินใจ</p> <p>เลือกผลงานแต่ละชิ้น</p> <p>เพื่อการประเมิน</p> <p>ทักษะใดทักษะหนึ่งที่</p> <p>เห็นว่าเด่นชัดที่สุด</p> <p>และผู้สอนช่วยเลือก</p> <p>ผลงาน</p>

จากผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างการปฏิบัติตามแผนและสภาพที่เป็นจริง มีข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในชั้นตอนย่อยต่าง ๆ โดยสรุปดังนี้

1. ในชั้นกำหนดจุดประสงค์ของระบบการเรียนการสอน ผู้สอนควรให้นักศึกษาเพิ่มเติมจุดประสงค์การเรียนรู้ในส่วนที่นักศึกษามีความสนใจ
2. ในการเตรียมผู้เรียนเพื่อการเรียนในกลุ่มย่อยอย่างมีประสิทธิภาพ ควรมีการกระจายให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มมีความหลากหลายในระดับความสามารถ และทัศนคติต่อการเรียน ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนที่ส่งเสริมการพัฒนาซึ่งกันและกัน
3. เพิ่มระยะเวลาการเตรียมความพร้อมนักศึกษาในการเรียนรู้จากปัญหาให้เพิ่มเป็น 3 ครั้ง เพื่อให้นักศึกษาฝึกบทบาทการเป็นผู้นำกลุ่ม และให้นักศึกษาได้ทดลองศึกษาค้นคว้าความรู้ด้วยตนเองในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการพยาบาลด้วยจะทำให้นักศึกษามีความมั่นใจในการเรียนมากขึ้น
4. ควรมีการเตรียมความพร้อมอาจารย์ผู้สอนให้มีความรู้ความสามารถเป็นอย่างดีในด้านวิธีการเรียนรู้จากปัญหา
5. มีแนวทางในการคัดเลือกอาจารย์ผู้สอนที่มีคุณลักษณะที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ในลักษณะของการเป็นผู้เอื้ออำนวย ชี้แนะ และกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ในตัวผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
6. จัดเตรียมหนังสือ ตำรา และเอกสารต่าง ๆ ให้มีอย่างเพียงพอที่นักศึกษาจะศึกษาค้นคว้าและนำไปอ้างอิงได้อย่างเหมาะสม
7. ควรมีการจัดสถานที่ที่ใช้ในการเรียนกลุ่มย่อยและมีห้องจัดทำพอร์ทโฟลิโอสำหรับนักศึกษาไว้อย่างถาวร เพราะเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้นักศึกษามีความเป็นส่วนตัวและสะดวกในการสร้างผลงาน รวมทั้งการประชุมกลุ่มย่อยและทำงานร่วมกัน
8. ผู้สอนจัดเวลาในการให้คำปรึกษาและให้การชี้แนะแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคลในระยะแรกเพิ่มขึ้น
9. ผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้เอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ กระตุ้นให้เกิดการคิดและการเรียนรู้ พร้อมทั้งเอื้ออำนวยในการจัดผู้เชี่ยวชาญให้นักศึกษาร่วมอภิปราย และกระตุ้นให้นักศึกษาสร้างผลงานและจัดทำแผนพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง และช่วยนักศึกษาคัดเลือกผลงานเพื่อการประเมินผล